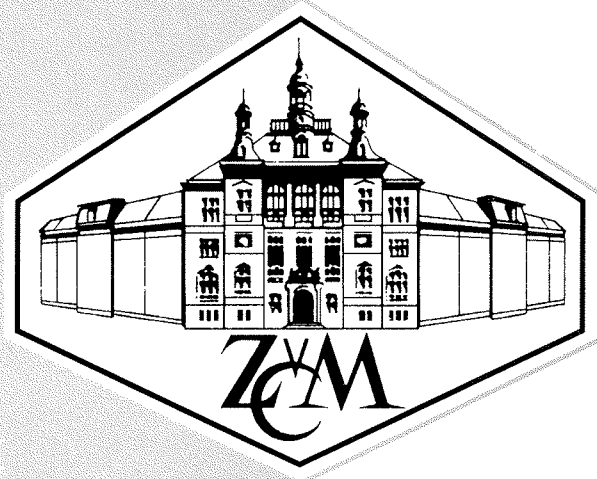

SBORNÍK

ZÁPADOČESKÉHO MUZEA V PLZNI

PŘÍRODA

ISSN 0232 – 0738

MOTÝLÍ FAUNA, VEGETAČNÍ POMĚRY A NÁVRH PĚSTEBNÍ PÉČE PŘÍRODNÍ REZERVACE ČEPIČNÁ U SUŠICE

Lepidopteran fauna, vegetation conditions and management proposal of Čepičná Natural Reserve near Sušice – South Bohemia

Jiří VÁVRA

Adresa autora: AQUATEST a.s., Geologická 4, 152 00 Praha 5 (vavraj@aquatest.cz)

Abstrakt: V roce 2000 byl proveden na základě požadavku tehdejšího okresního úřadu v Klatovech, referátu životního prostředí, lepidopterologický průzkum PR Čepičná u Sušice. Cílem průzkumu bylo získat informace o složení motýlí fauny nově ustavené přírodní rezervace Čepičná. Na základě analýzy stanovištních nároků zjištěných druhů motýlů byl učiněn pokus o rekonstrukci porostových poměrů lokality a zpracovány podklady pro plán péče chráněného území. S použitím dostupných leteckých snímků byla po geobotanické interpretaci snímků a detailním terénním průzkumu porostových poměrů zkonstruována digitalizovaná vegetační mapa území.

Abstract: On the base of requirement of the former Klatovy district authority, section of environment conservation, lepidopterological research of Čepičná Natural Reserve near Sušice in South Bohemia has been carried out in 2000. The aim of the research was to gain information on lepidopteran fauna composition within boundary of the actually declared Čepičná Natural Reserve. On ground the analysis of registered lepidopteran species habitat demands the attempt to reconstruct the vegetation conditions in the objective locality has been done. Basic data for management and conservation of the locality have been worked out. Using geobotanically interpreted available aerial images a digitised actual vegetation map, after detailed field investigation, have been constructed.

Key-words: *Lepidoptera*, PR Čepičná (Čepičná Natural Reserve), bioindikace (bioindication), management, vegetační poměry (vegetation map)

1 Stručný popis přírodních poměrů lokality

Zájemové území PR Čepičná leží v klimatické oblasti mírně teplé, okrsku mírně teplém, mírně vlhkém, vrchovinném. Nadmořská výška se pohybuje od 450 metrů na jižním okraji u Otavy po vrcholy Chanovce 555 metrů a Čepičné 671 metrů nad mořem. Roční úhrn srážek (stanice Sušice – 474 m n.m.) dosahuje hodnot 647 mm. Průměrná roční teplota v téže stanici činí 7,4°C.

Orograficky spadá zájemová lokalita do soustavy Šumava, celku Šumavské podhůří, podcelku Bavorovská vrchovina. Převládajícím půdním typem jsou oligotrofní hnědozemě, lokálně podzolované na podkladě krystalických hornin pestré série moldanubika (pararuly). Ve vlastní rezervaci se však na podkladě krystalických vápenců vytvořily půdy typu rendzin. V nivě Otavy jsou vytvořeny nivní půdy. Zrnitostně převládají hlinité půdy, v nivě Otavy jílovitohlinité a písčitolhinité, lokálně oglejené (HAZDROVÁ et al. 1984).

Z pohledu fytogeografického členění spadá lokalita do oblasti mezofytika, obvodu českomoravského mezofytika, okresu Šumavsko-novohradské podhůří, podokresu Sušicko-horažďovické vápence. Vegetace z pohledu rekonstrukčního (NEUHÄUSLOVÁ et al. 1998) měla na bazickém podkladu charakter okroticové bučiny asociace *Cephalanthero-Fagetum* a bazifilních teplomilných doubrav asociace *Brachipodio pinnati-Quercetum*. Na kyselých krystalických horninách byly vyvinuty porosty bikových a jedlových doubrav asociací *Luzulo albidae-Quercetum petraeae* a *Abieti-Quercetum*.

Do dnešní doby se z rekonstruovaných jednotek zachovaly fragmenty okroticových bučin a teplomilných doubrav na svažitých polohách, silně pozměněné historickým využíváním pro pastvu hospodářských zvířat ve světlých lesích. Rozsáhlé plochy bikových doubrav byly přeměněny v agrocenózy a zachovaly se do dnešní doby jen nepatrně. Po změně hospodaření v lesích a na pastvinách dochází do dnešní doby k nežádoucímu vývoji dřívějších pastvin a světlých lesů k vysokokmenným a stejnověkým lesním kulturám s převažující účastí nepůvodních dřevin, především borovice lesní, borovice černé, trnovníku akátu, lípy srdčité, jasanu ztepilého apod.

2 Metody průzkumných prací

V průběhu celé sezóny s výjimkou časného jara probíhal na lokalitě intenzivní inventarizační průzkum motýlí fauny s použitím klasických metod. Práce v terénu byly uskutečňovány od května do října roku 2000. V pravidelných čtrnáctidenních intervalech s výjimkou července (extrémně nevhodné – chladné a deštivé počasí) byl prováděn sběr motýlů ve všech vývojových stádiích během dne a lov na světlo s použitím speciální přenosné svítilny v průběhu noci. Za příznivých podmínek bylo používáno též vnadidlo aplikované nátěrem na kmeny stromů a skalní výchozy. Nedospělá stádia motýlů byla chována v laboratorních podmínkách autora tohoto textu. Veškerý odebraný materiál nutný pro

přesnou determinaci je uložen ve sbírce autora. Determinace byla prováděna u běžných druhů přímo v terénu bez odchytu dokladového materiálu, sporné druhy byly odchytávány a určovány srovnáním se sbírkovým materiálem, případně rozbořením kopulačních orgánů s použitím odpovídající mikroskopické techniky.

Při přípravě tohoto textu byly do materiálu zpracovány i publikované nálezy LIŠKY (LAŠTŮVKA et al. 1994, NOVÁK et al. 1997) a SOFFNERA (1928) a nepublikované nálezy kole-

gů LIŠKY a TURČÁNIHO. Nálezy těchto sběratelů jsou v příloze č. 1 vyznačeny.

Pro názvosloví motýlů byla použita publikace NOVÁK, et al. 1997.

Výsledky lepidopterologického průzkumu byly zpracovány metodou vypracovanou autorem, která hodnotí motýlí druhy jako indikátory kvality a zachovalosti biotopů. Tato metoda byla poprvé publikována v práci VÁVRA 2002. Podstata metody je popsána v tabulce (tab. 1) a dalším textu.

Tab. 1: Hodnocení motýlích druhů jako indikátorů zachovalosti biotopů pro účely jejich ochrany
Evaluation of lepidopteran species as biotope quality indicators for biotope conservation

Maximální dosažitelný počet činí 13 bodů. Pro stanovení indikačního významu druhů byl použit jednoduchý vzorec: $I = P + S + V$, kde I = indikační význam, P = potravní vazba, S = stanovištní vazba, V = vzácnost

Hlediska	Bodové hodnocení
Potravní vazba	
Druh polyfágní – prakticky bez vyjádřitelné vazby na určitou živnou rostlinu	1
Druh omezeně polyfágní – vázaný na druhy rostlin různých čeledí	2
Druh oligofágní – vázaný na několik rodů téže čeledi	3
Druh omezeně oligofágní – vázaný na několik druhů téhož rodu	4
Druh monofágní – vázaný na jediný druh rostliny	5
Stanovištní vazba	
Druh eurytopní – bez vazby na určitý typ stanoviště	1
Druh oligotopní – vázaný na skupinu příbuzných biotopů	2
Druh stenotopní – striktně vázaný na jediný typ stanoviště	3
Vzácnost – četnost výskytu na základě dosavadních znalostí	
Druh rozšířený a početný	1
Druh rozšířený ale nehojný	2
Ojedinelé nálezy z většího počtu lokalit	3
Ojedinelé nálezy z malého počtu lokalit	4
Ojedinelé nálezy z jediné lokality	5
Indikační význam druhů na základě bodového hodnocení	
Indikátor 1. stupně	11–13
Indikátor 2. stupně	9–10
Indikátor 3. stupně	7–8
Indikátor 4. stupně	5–6
Indikátor 5. stupně	3–4

Vysvětlení stupňů indikačního významu:

Indikátor 1. stupně – indikačně nanejvýš významné druhy zasluhující v mnohých případech zákonnou ochranu na stupni *kriticky ohrožený, silně ohrožený, ohrožený* ve smyslu Vyhlášky č. 395/92 Sb.

Indikátor 2. stupně – indikačně velmi významné druhy, v některých případech zasluhující zákonnou ochranu

Indikátor 3. stupně – indikačně významné druhy, ve výjimečných případech zasluhující zákonnou ochranu

Indikátor 4. stupně – obecně rozšířené avšak nepříliš hojné druhy indikačně nevýznamné

Indikátor 5. stupně – obecně rozšířené a hojné druhy indikačně nevýznamné

Stupně indikačního významu se nekryjí s výrazem „vzácnost“. Jde o ukazatel kombinovaný s dalšími hledisky – vazbou na živnou rostlinu a vazbou na stanoviště. Proto lze u hodnot indikačního významu zaznamenat v mnohých případech větší či menší disproporcii proti obecně vžitým představám o vzácnosti či běžnosti některých, především obecně

známých druhů. Pouze u indikátorů 1. stupně lze konstatovat, že jde téměř ve všech případech o druhy velmi vzácné.

Území, na nichž je přítomen *indikátor 1. stupně*, je nutno zákonem chránit. Pro oprávněnost zákonné ochrany je nutno potvrdit trvalý výskyt indikátoru ve stabilní populaci a současnou přítomnost indikátorů 3. stupně nad 20 %. V případě, že indikátorem je druh kriticky nebo silně ohrožený, není přítomnost indikátorů 3. stupně rozhodující. Zákonná ochrana musí být podpořena syntetickým posouzením všech dalších (živých i neživých) složek přírodního prostředí. Cílem ochrany je vyloučení jakýchkoliv rušivých vlivů ohrožujících trvalou existenci indikátoru.

Na přírodě blízkých habitatech se účast indikátorů 1. stupně pohybuje nejčastěji od jednoho do pěti procent. Jejich zastoupení vzrůstá se stoupající specifícností habitatu.

Území, na nichž je přítomen *indikátor 2. stupně*, je nutno zákonem chránit. Pro oprávněnost zákonné ochrany je nutno potvrdit trvalý výskyt indikátoru ve stabilní populaci a současnou přítomnost indikátorů 3. stupně nad 20 %. V případě, že indikátorem je druh kriticky nebo silně ohrožený, není přítomnost indikátorů 3. stupně rozhodující. Zákonná ochrana

musí být podpořena syntetickým posouzením všech dalších (živých i neživých) složek přírodního prostředí. Cílem ochrany je zachovat podmínky pro jeho existenci, případně tyto podmínky zlepšit v rámci péstební péče.

Na přírodě blízkých habitatech se účast indikátorů 2. stupně pohybuje nejčastěji kolem deseti procent. Jejich účast vzrůstá se stoupající specifícností stanovištních podmínek.

Případy, kdy jsou v území přítomny indikátory 1. nebo 2. stupně a indikátory 3. stupně nedosahují hodnoty nad 20 %, vypovídají o silném ovlivnění lidskou činností nebo o zanedbané údržbě. V takových územích probíhá sukcesní vývoj, v jehož důsledku dochází k ústupu cenných biotopů a jejich náhradě méně hodnotnými společenstvy. Takovým příkladem je třeba zarůstání stepních biotopů křovinami a lesem, nebo poškození kvalitního biotopu těžbou nerostných surovin apod. V těchto případech uvedená kombinace zastoupení indikátorů většinou vypovídá o vysokém ekologickém potenciálu biotopu. Cílem péče o biotop by měla být obnova původního charakteru biotopu obnovením pastvy nebo takovými péstebními opatřeními, které podpoří obnovu rostlinných společenstev důležitých pro vývoj významných motýlích indikátorů.

Území, na nichž jsou přítomny *indikátory 3. stupně* (za současné absence indikátorů 1. či 2. stupně), zasluhují péči a ochranu v závislosti na procentuálním zastoupení těchto indikátorů v celkovém druhovém spektru, přičemž mezní hodnotou, nad níž biotopy zasluhují zákonnou ochranu, je 20 %. Území se zastoupením indikátorů 3. stupně nad 30 % zasluhují zákonnou ochranu zcela nepochybně. V praxi takováto kombinace zastoupení indikátorů však obvykle nenastává.

Zastoupení indikátorů 3. stupně nad 20 % je známkou dobré kondice společenstva motýlů a je většinou důkazem i dobré kondice ostatních fytofágních bezobratlých. Vyšší zastoupení indikátorů 3. stupně nad 20 % je proto téměř bez výjimky doprovázeno výskytem alespoň jediného druhu s indikačním významem 1. nebo 2. stupně. Naopak zastoupení indikátorů 3. stupně pod 20 % bez současné přítomnosti indikátorů 1. a 2. stupně svědčí o celkové degradaci biotopu, na němž s největší pravděpodobností ani změna využívání k přírodě bližší variantě nepovede v dohledném časovém horizontu k obnově bohatšího druhového spektra.

Zastoupení *indikátorů 4. stupně* se i na kvalitních biotopech nejčastěji pohybuje v hodnotách od 55 do 70 %. Nižší zastoupení vypovídá o specifických stanovištních podmínkách, které eliminují výskyt běžných druhů. Naopak vyšší zastoupení eurytopních druhů svědčí o silném antropogenním ovlivnění a ruderalizaci. Území, na nichž jsou přítomny pouze indikátory 4. stupně, jsou za předpokladu neexistence jiného (abiotického) fenoménu hodného ochrany využitelná obvykle bez omezení pro rozličné investiční záměry bez ohledu na přírodní složku prostředí.

Hodnocení indikačního významu jednotlivých druhů s použitím výše uvedeného přístupu má některá úskalí, která je třeba na tomto místě připomenout:

Ačkoliv převážná většina motýlích druhů jsou fytofágní živočichové, existují mezi nimi skupiny druhů, kteří se žijí odlišně. Jde například o čeleď *Tineidae* (moli), mezi nimiž je řada druhů žijících se organickými látkami odlišného původu (peří ptáků, srst savců, trus obratlovců, organické látky v hnízdech blanokřídlého hmyzu, podhoubí a plodnice dřevokazných hub), podčeleď *Oecophorinae*, v níž jsou zastoupeny druhy žijící se tlejícími rostlinnými látkami (opadané listy dřeviny, tlející dřevo), čeleď *Pyralidae*, kde je zastoupeno v různých podčeleďích několik druhů žijících se například voskem v hnízdech blanokřídlého hmyzu, rostlinnými produkty ve skladištích, odumřelými rostlinnými částmi vyskytujícími se volně v přírodě apod., podčeleď *Sterrhinae* s četnými zástupci žijícími se odumřelými rostlinnými částmi atd. V těchto případech byla výše uvedená metodika hodnotící vazbu druhů na živnou rostlinu modifikována se zohledněním různorodosti materiálu využívaného jako potrava.

V případě druhů uplatňujících se v kulturní krajině jako škůdci, vede použitý způsob taxace k nadhodnocení jejich indikačního významu. To je způsobeno tím, že jde většinou o monofágní nebo oligofágní druhy, jimž člověk svou činností vytvořil optimální podmínky pro abnormální namnožení, k němuž by za podmínek neovlivněných člověkem pravděpodobně nedocházelo. Jde většinou o druhy vázané na monokulturu zemědělských plodin a monokulturní lesní porosty.

Obdobným případem jsou druhy vázané na ruderalní rostliny, jež se v krajině šíří v souvislosti s činností člověka. V obou těchto případech bylo zařazení těchto druhů motýlů do tříd indikačního významu korigováno, nejčastěji přeřazením o jednu třídu níže. Tato skutečnost je u jednotlivých druhů uvedena v poznámce.

Druhy migrující (označeny symbolem *M* v seznamu) nemají jako indikátory přílišný význam. U těchto druhů byla v případech, že výpočtem indikačního významu směřuje jejich zařazení mezi významné indikátory 1., 2. a 3. stupně, provedena korekce zařazení o jeden stupeň níže.

Motýli jako živá složka přírody podléhají v průběhu času neustálému vývoji. Mění se početnost populací druhů v dané lokalitě i v daném regionu. Mění se ve směru k hlubšímu poznání i stav znalostí o geografickém rozšíření a bionomii jednotlivých druhů. Z těchto důvodů je nutno chápat uvedenou taxaci druhů jakožto indikátorů zachovalosti a původnosti přírodovědecké hodnoty území jako taxaci přímo svázanou se stávajícím stavem znalostí, kterou je nutno v průběhu času neustále aktualizovat. Přesto předkládaná taxace je chápána jako zcela nezbytná pro exaktnější hodnocení výsledků lepidopterologických průzkumů a jako velmi užitečná pomůcka v ochranné praxi.

Po celou vegetační sezónu byly studovány porostové poměry lokality s cílem pochopit vzájemné vztahy mezi druhy motýlů obývajících jednotlivé biotopy a pro možnost fundované konstrukce vegetační mapy.

Vyšší syntaxonomické jednotky použité ve vegetační mapě vycházejí z publikace MORAVEC et al. 1995. Dále byla použita publikace MORAVEC et al. 2000.

Pro konstrukci vegetační mapy byly použity černobílé pozitivní letecké měřičké snímky Vojenského topografického ústavu v Dobrušce z července 1999. Nad stereodvojicí černobílých pozitivních snímků měřítka 1 : 20 000 byla sestrojena s použitím optického interpretoskopu pochůzková mapa, která byla dále použita jako podklad pro terénní geobotanické práce. Vlastní odborná náplň vegetační mapy byla konzultována s Dr. J. Moravcem a Dr. Z. Neuhäuslovou z Botanického ústavu AV v Průhoncích.

Návrh péstebních opatření v přírodní rezervaci vychází z dlouhodobé rozvahy nad historickými stanovištními poměry, bývalými způsoby hospodaření v dané lokalitě a stanovištními nároky rostlin a živočichů, především motýlů, kteří byli předmětem průzkumu.

3 Výsledky průzkumu

Výsledky lepidopterologického průzkumu jsou souhrnně obsaženy v příloze č. 1. V této příloze jsou tabulkovou formou uvedeny veškeré druhy motýlů, jejichž existenci na lokalitě se podařilo prokázat do data zpracování tohoto textu. V tabulce jsou obsaženy i nálezy učiněné autorem v minulých letech před vyhlášením přírodní rezervace. Dále jsou zařazeny druhy, které na lokalitě zaregistrovali při náhodných návštěvách kolegové J. LIŠKA a M. TURČÁNI. Zastoupení motýlích druhů jako indikátorů jednotlivých stupňů podává tabulka 2.

Na lokalitě PR Čepičná bylo doposud zaregistrováno celkem 730 druhů motýlů v rozsahu celého řádu. Tento počet představuje zhruba 24 % druhů známých v Čechách. Na základě dosavadních zkušeností a s ohledem na četnost nových nálezů učiněných na lokalitě v průběhu roku 2000 lze odhadnout, že se podařilo během inventarizačního průzkumu zaregistrovat cca 70 % druhů motýlů skutečně na

Tab. 2: Zastoupení motýlích druhů jakožto indikátorů jednotlivých stupňů (I-IV)
Frequency of lepidopteran species as indicators of individual values (I-IV)

Význam číselného značení biotopů PR Čepičná:

1 – teplomilné trávníky svazu *Bromion erecti*, 2 – teplomilné křoviny svazu *Berberidion*, 3 – bývalé teplomilné doubravy svazu *Quercion pubescenti-petraeae*, 4 – bývalé pastviny porostlé borovicí (společenstvo *Brachypodium pinnatum-Quercus robur*), 5 – dubohabřiny a druhotné porosty listnatých dřevin svazu *Carpinion*, 6 – květnaté bučiny podsvazu *Cephalanthero-Fagenion* a *Eu-Fagenion* a jejich zkulturněné deriváty, 7 – smrkové výsadby, 8 – lesní paseky třídy *Epi-lobieta*, 9 – břehové porosty Otavy svazů *Salicion albae* a *Salicion triandrae*, druhotné vrbové porosty, 10 – ruderální porosty svazů *Arction lappae* a *Sambuco-Salicion capreae*

Biotop	Celkem druhů	I	%	II	%	III	%	IV	%
1	271	5	1,85	16	5,90	62	22,88	188	69,37
2	275	2	0,72	13	4,72	65	23,63	195	70,91
3	206	10	4,85	27	13,11	70	33,98	99	48,01
4	158	3	1,90	7	4,43	38	24,05	110	69,62
5	167	1	0,60	2	1,20	29	17,37	135	80,84
6	91	0	0,00	3	3,27	23	25,27	65	71,43
7	53	0	0,00	0	0,00	10	18,87	43	81,13
8	65	0	0,00	2	3,08	15	23,08	48	73,85
9	74	2	2,70	3	4,05	17	22,97	52	70,27
10	57	0	0,00	0	0,00	11	19,30	46	80,70
Celkem	730	19	2,60	54	7,40	220	30,14	437	59,86

lokalitě žijících. Přitom právě zbývajících 30 % jsou druhy velmi cenné, které pro svůj skrytý způsob života a krátkodobý výskyt je jen obtížné zaregistrovat. Celkem 19 druhů (2,60 %) je významnými indikátory 1. stupně, 54 druhů (7,40 %) jsou významnými indikátory 2. stupně, 220 druhů (30,14 %) je indikátory 3. stupně a 437 druhů (59,86 %) je nevýznamnými indikátory 4. stupně. Lokalita jako celek je ve světle těchto čísel velmi hodnotným biotopem hostícím celou řadu motýlích druhů úzce vázaných na kvalitní stanoviště, jež do dnešní doby přetrvávají na lokalitě.

Pro management rezervace mají mnohem větší význam obdobná statistická čísla vázaná k jednotlivým biotopům.

Jedním z druhově nejbohatších typů biotopů jsou teplomilné trávníky svazu *Bromion erecti*. Ty jsou ve fragmentech zachovány na jižním a severním okraji rezervace a dříve byly zřejmě plošně zastoupeny na plochách pastvin později nevhodně osázených borovicemi. Na tyto porosty je potravně a stanovištně vázáno 5 druhů (1,85 %) označených jako významné indikátory 1. stupně, 16 druhů (5,90 %) je významnými indikátory 2. stupně, 62 druhů (22,88 %) jsou indikátory 3. stupně a 188 druhů (69,37 %) je nevýznamnými indikátory 4. stupně. Toto druhové složení vypovídá o vysoké přírodovědné hodnotě tohoto biotopu přes dnešní pouze fragmentární zastoupení v rámci rezervace. Je však jasným důkazem toho, že v minulosti tyto otevřené travnaté biotopy na lokalitě převažovaly, nebo alespoň byly zastoupeny mnohem plošněji a souvisleji.

Ještě bohatší druhové spektrum skýtají biotopy charakteru teplomilných křovin svazu *Berberidion*. Zastoupení skupin indikátorů jednotlivých stupňů je velmi podobné předchozímu typu. Dva druhy (0,72 %) jsou významnými indikátory 1. stupně, 13 druhů (4,72 %) je významnými indikátory 2. stupně, 65 druhů (23,63 %) je indikátory 3. stupně a 195 druhů (70,91 %) jsou nevýznamnými indikátory zahrnující eurytopní druhy. Kvalitní teplomilné křoviny jsou na posuzované lokalitě dnes zastoupeny rovněž jen fragmentárně na jižním okraji lokality, zatímco na severním okraji mají charakter méně hodnotných ruderalizovaných křovitých porostů na stanovištích s průměrnou dusíkatých látek.

Třetím druhově nejbohatším a z hlediska zastoupení indikačních druhů vůbec nejbohatším typem biotopů jsou bývalé teplomilné doubravy svazu *Quercion pubescenti-petraeae*. Zde

bylo zaregistrováno celkem 10 (4,85 %) významných indikátorů 1. stupně, 27 (13,11 %) indikátorů 2. stupně, 70 (33,98 %) indikátorů 3. stupně a jen 99 (48,01 %) nevýznamných indikátorů 4. stupně. Tímto zastoupením se řadí fragmenty teplomilných doubrav mezi to nejbohatší, co z hlediska motýlí fauny PR Čepičná obsahuje. Zdá se na základě tohoto rozboru, že tento typ biotopu byl v minulosti nejméně negativně ovlivněn exploatací území, ačkoliv lze předpokládat, že došlo k plošné redukci těchto biotopů lokální lomovou činností.

Bývalé pastviny dnes téměř souvisle porostlé výsadbami borovice lesní a černé, řazené provizorně do společenstva *Brachypodium pinnatum-Quercus robur*, hostí společenstvo motýlů výrazně ochuzené přeměnou světlých bezlesých enkláv v umělé lesní porost. V druhovém spektru doposud přezívají druhy bezlesí, druhy pastvin jsou však na ústupu. Přesto byly zaregistrovány 3 druhy (1,90 %) hodnocené jako indikátory 1. stupně a 7 druhů (4,43 %) je indikátory 2. stupně. Významné jsou zastoupeny indikátory 3. stupně – 38 druhů (24,05 %), eurytopní druhy – indikátory 4. stupně představují 69,62 % (110 druhů). Toto druhové spektrum svědčí o přetrvávajícím propojení s pastvinami historicky přítomnými na plochách dnešních borových výsadeb.

Nevýznamně jsou na lokalitě zastoupeny porosty dubohabřin. Na tento biotop je potravně a stanovištně vázán jediný druh (0,60 %) hodnocený jako indikátor 1. stupně, dva druhy (1,20 %) jsou indikátory 2. stupně, 29 druhů (17,37 %) je indikátory 3. stupně a 135 druhů (80,84 %) je indikátory 4. stupně. Toto druhové spektrum (nutno zdůraznit účast indikátorů 3. stupně určujících rovnováhu společenstva pod hraničních 20 % a vysokou účast eurytopních druhů) a nízký počet zaregistrovaných druhů svědčí o nepůvodnosti tohoto typu biotopu na hodnocené lokalitě. Druhové spektrum je jistě ovlivněno rovněž fragmentárním výskytem dubohabřin na lokalitě.

Poměrně chudé druhové spektrum motýlů hostí rostlinná společenstva květnatých bučin (podsvazy *Cephalanthero-Fagenion* a *Eu-Fagenion*) včetně jejich zkulturněných derivátů. Indikátory 1. stupně zde nebyly zjištěny, zaregistrovány byly 3 druhy (3,27 %) hodnocené jako indikátory 2. stupně, 23 druhy (25,27 %) jsou indikátory 3. stupně a 65 druhů (71,43 %) je indikátory 4. stupně. Nepříliš bohaté druhové spektrum může být v tomto případě ovlivněno nekompletností výsledků. Je

však možno očekávat, že případný pokračující lepidopterologický průzkum podstatně neovlivní poměrné zastoupení indikátorů jednotlivých kategorií, které svědčí i v případě tohoto typu biotopu o značné přírodovědné kvalitě opravňující k jeho ochraně. Botanické kvality zdejších květnatých bučin jsou nesporné.

Kvalitu PR Čepičná výrazně negativně ovlivňují umělé smrkové výsadby. V nich bylo zaregistrováno velmi chudé a málo hodnotné druhové spektrum motýlů, sestávající jen z druhů indikačního významu 3. stupně (10 druhů – 18,87 %) a 4. stupně (43 druhů – 81,13 %). Statistická data vypovídají o nepůvodnosti těchto porostů na daném stanovišti a podporují požadavek jejich postupné likvidace a nahrazení původními lesními porosty. Návrh tohoto zásahu je blíže popsán dále.

Lesní paseky jsou specifickým habitatem, který se vyznačuje pomíjivým charakterem výskytu na dané lokalitě. Přesto jsou místem vývoje celé řady motýlích druhů, které vyžadují pro svou existenci lesní světliny, jež jsou náhradním stanovištěm druhů obývajících v minulosti různověké lesní porosty s neúplně zapojeným stromovým patrem. Na lesních pasekách nebyly zaevidovány indikátory 1. stupně, byly zjištěny celkem 2 druhy (2,70 %) hodnocené jako indikátory 2. stupně, 15 druhů (23,08 %) jsou indikátory 3. stupně a 48 druhů (73,85 %) je indikátory 4. stupně. Lze konstatovat významné zastoupení eurytopních druhů, což je pro stanoviště prodělávající sukcesní vývoj typické. Současné zastoupení významných indikátorů 2. stupně i vyrovnané zastoupení indikátorů 3. stupně nad 20 % opravňuje na hodnocené lokalitě k plánovitému trvalému vytváření lesních pasek v promyšlené struktuře, aby byla umožněna trvalá existence druhů na paseky a lesní světliny vázaných.

Břehové porosty Otavy nejsou součástí rezervace, v hranicích ZCHÚ se vyskytují jen druhotné vrbové porosty ve dnu drobných vápencových lomů, složené většinou z vrby jívy (*Salix caprea*) a vrby nachové – červenice (*Salix purpurea*). Motýlí taxocenóza na vrbové porosty vázaná je však velmi zajímavá a obsahuje celou řadu druhů, jejichž výskyt je zajímavý z hlediska zoogeografického, viz komentář k významným nálezům. Byly zaregistrovány 2 druhy (2,70 %) hodnocené jako indikátory 1. stupně, 3 druhy (4,05 %) jsou indikátory 2. stupně, 17 druhů (22,97 %) je indikátory 3. stupně a 52 druhů (70,27 %) jsou indikátory 4. stupně. Statistická data svědčí o vyrovnaném zastoupení indikátorů jednotlivých stupňů a o dobré kondici vrbových porostů. Lze předpokládat, že pokračující lepidopterologický průzkum nivy Otavy by přinesl mnoho dalších cenných zjištění.

Posledním typem porostů jsou ruderální enklávy ve dnech drobných lomů a na styku přírodní rezervace s okolními zemědělskými plochami a komunikacemi. Absence cenných druhů – indikátorů 1. a 2. stupně, nízká účast indikátorů 3. stupně (11 druhů – 19,30 %) a vysoké zastoupení eurytopních druhů (46 druhů – 80,70 %) svědčí o narušení stanovišť tohoto typu a o jejich nízké přírodovědné hodnotě. Jejich přítomnost v chráněném území je nutno potlačovat účinnými a důsledně prováděnými sanačními opatřeními.

3.1 Komentář k významným nálezům

K 1 – *Stigmella freyella* (Heyden, 1858) (drobníček)

Ojedinelý nález zástupce čeledi *Nepticulidae*, jehož výskyt byl v Čechách prokázán prozatím jen z několika málo lokalit. Historické nálezy pocházejí z Prahy-Hlubočep (STERNECK & ZIMMERMANN 1933), nové ojedinělé nálezy pocházejí z Prahy – Prokopského údolí a PP Nerestský lom u Čimelic v jižních Čechách (VÁVRA lgt.). Vždy šlo však jen o jednotlivé nálezy. Druh byl zjištěn velmi hojně ve stadiu housenky v lučních porostech na styku sveřepových luk a poli na jižním okraji PR Čepičná. Housenka žije v listech svačce rolního, pouze na nezuživých exemplářích prorůstajících travou. Vy-

znamný faunistický údaj přispívající k poznání geografického rozšíření tohoto velmi lokálního druhu.

K 2 – *Bohemannia pulverosella* (Stainton, 1849) (drobníček)

Velmi cenný nález z hlediska faunistiky druhu z čeledi *Nepticulidae*. Známý jsou historické nálezy z Děčína z třicátých let (SKALA 1939), nové nálezy pocházejí rovněž z tohoto regionu (ČERNÝ 1996), z okolí Vraného nad Vltavou a ze Soosu u Františkových Lázní (Ing. M. PETRŮ – ústní sdělení). Na Čepičně bylo získáno několik dospělých počátkem května lovem na světlo. Housenky žijí v červnu na listech jabloně, zde na jabloni lesní (*Malus sylvestris*) rostoucí roztroušeně mezi borovicemi na jižních svazích Čepičné a Chanové.

K 3 – *Antispila metallella* (Den. & Schiff., 1775) (bronzovníček svídnový)

Velmi efektivně zbarvený druh, který se vyvíjí v listových minách svědly krvavé rostoucí na zastíněných místech – v lesních okrajích a v podrostu dubohabřin a olšin. Housenka vytváří na listech v červenci a srpnu velkou puchýřnatou minu, dorostlá vykrajuje z minované části listu dvoudílný oválný vak, v němž se spouští na zem a v němž se také kuklí. Motýl létá v květnu.

K 4 – *Tischeria gaunacella* (Duponchel, 1843) (minovníček trnkový)

Tento druh žije na trnce obecné, vzácně se objeví i na třešni ptačí. Obývá křovité porosty přednostně na skalnatém substrátu. Housenka minuje v listech, mina má zřasený tvar, starší mina způsobuje zavírání listu směrem nahoru. Na trnce má barvu bílou, na třešni rezavě hnědou.

K 5 – *Phyllonorycter insignitellus* (Zeller, 1846) (klíněnka jetelová)

Druh klíněnky obývajících sveřepové trávníky svazu *Bromion erecti*, kde žije na jeteli prostředním a podhorním. Na lokalitě se druh vyskytuje ve sveřepových trávnících svazu *Bromion erecti* na jižně exponovaných svazích.

K 6 – *Argyresthia abdominalis* Zeller, 1839 (molovka)

Velmi lokální druh vázaný na původní stanoviště s výskytem jalovce obecného (*Juniperus communis*). Recentní údaje z Čech chybějí, proto je nález tohoto druhu na jižně exponovaných svazích na místě bývalých pastvin velmi cenným pro znalost geografického rozšíření. Housenka žije v dubnu a květnu v jehlicích jalovce. Imága létají od června do července.

K 7 – *Argyresthia semitestacella* (Curtis, 1833) (molovka)

Druh s vyhraněnými stanovištními nároky a úzkou vazbou na buk. Bionomie druhu není dostatečně známa, housenka žije pravděpodobně v pupenech, možná též v kůře. Imága lze lokálně zastihnout v červenci a srpnu, poletují kolem okrajových větví korun. Druh se na lokalitě vyskytuje pouze mimo souvislé uzavřené bukové porosty v rámci podsvazu *Cephalanthero-Fagenion* na jižně exponovaných výhledových svazích.

K 8 – *Leucoptera lotella* (Stainton, 1858) (podkopníček)

Zástupce čeledi *Lyonetiidae* (podkopníkovití) preferující stepní biotopy charakteru sveřepových luk a kostravových stepí, kde žije na čičorce pestré (*Coronilla varia*), čilimniku řeženském (*Cytisus ratisbonensis*), čilimnikovci černajícím (*Lembotropis nigricans*). Housenka minuje listy z horní strany, vytváří oválnou minu vyplněnou trusovou linií uspořádanou do husté spirály. Jde o velmi lokální druh, jenž se vyskytuje velmi vzácně na nejzachovalejších biotopech charakteru skalních stepí a sveřepových trávníků.

K 9 – *Ethmia terminella* Fletcher, 1938 (skvrnuška hadincová)

Tento druh obývá stepní biotopy, druhotně i mechanicky narušené povrchy s výskytem hadince (*Echium*), na němž žije

housenka. Na lokalitě je vázán na mělké půdy na jižních svazích bez stromového patra Čepičná a Chanovce.

K 10 – *Decantha borkhauseni* (Zeller, 1839) (krásněnka)

Zástupce čeledi *Oecophoridae*, jehož housenky žijí pod borovou borovicí lesní. Jde o velmi lokální druh obývající vzrostlé borové lesy. Historické údaje (STERNECK & ZIMMERMANN 1933) uvádějí tento druh z Kyselky a Karlových Varů. Důležitý faunistický údaj doplňuje kusé znalosti o geografickém rozšíření tohoto velmi lokálního a vzácného druhu.

K 11 – *Stathmopoda pedella* (Linnaeus, 1761) (krásněnka olšová)

Jde o druh zachovalých olšin potočních i bažinných, housenka žije na listech olše lepkavé. Imágo se vyznačuje silnými zadními nohama s dlouhými chlupy a ostruhami, které v klidové poloze trčí za tělo. Na lokalitu PR Čepičná druh zalézá z blízkých olšových porostů při Otavě.

K 12 – *Stephensia brunnichella* (Linnaeus, 1767) (trávníček marulkový)

Zástupce čeledi *Elachistidae* (trávníčkové), jejichž příslušníci žijí převážně v listech trav, ostrůvků a sítin. Tento druh je však výjimkou, housenka minuje listy klinopádu obecného (*Clinopodium vulgare*). Mina má zpočátku tvar velmi úzké rezavě zbarvené chodbičky, která se v průběhu vývoje housenky rozšiřuje do ploché rezavé miny většinou při okraji listu. List se pak kroutí a zasychá. Druh obývá polostinná stanoviště například na lesních světlinách, pasekách a lesních cestách.

K 13 – *Elachista subocellea* (Stephens, 1834) (trávníček)

Druh je potravně vázán na válečku lesní (*Brachypodium sylvaticum*). Obývá zastíněné partie lesních okrajů na kyselém či neutrálním geologickém podloží. Jde o lokální druh, avšak na místech výskytu může být hojný.

K 14 – *Coleophora niveicostella* Zeller, 1839 (pouzdrovníček)

Zástupce pouzdrovníčků (*Coleophoridae*), jejichž housenky žijí ve vacích charakteristických pro jednotlivé druhy tvarem, velikostí a materiálem, z něhož jsou vystavěny. *C. niveicostella* je v Čechách zřejmě velmi vzácná, jediný publikovaný nedoložený údaj pochází z Děčína (STERNECK & ZIMMERMANN 1933). Housenka žije na mateřídoušce, na Čepičně je vázána na teplé jižní straně s výchozí krystalického vápence. Byl získán jediný exemplář dne 25. 7. 2000. Tento nálezný potvrzuje pochybný údaj o výskytu tohoto vzácného druhu v Čechách. Další recentní nálezy pocházejí z vyprahlých stanovišť u obce Vonoklasy na okraji CHKO Český kras (J. LIŠKA lgt.).

K 15 – *Coleophora chalcogrammella* Zeller, 1839 (pouzdrovníček rožcový)

Velmi lokální a vzácný druh pouzdrovníčka, jehož housenky žijí velmi skrytě do května na listech rožce a ptačince. Druh obývá zastíněná místa na lesních okrajích, v křovitých porostech trnky apod., na Čepičně přežívá v podrostu borovic na plochách bývalých pastvin. Nálezný je důležitým dokladem odhalujícím historii porostových poměrů jižních svahů Čepičné a Chanovce.

K 16 – *Coleophora ochrea* (Haworth, 1828) (pouzdrovníček devaterníkový)

Pouzdrovníček monofágně vázaný na devaterník šedý rostoucí na vápencových skalních stepích svazu *Helianthemo cani-Festucion pallentis*, případně ve sverepových stepích svazu *Bromion erecti*. Housenka minuje listy ze spodní strany, vak je velmi dlouhý (až 23 mm), vytvořený z několika kousků vymíňovaného listu živné rostliny, žlutohnědý.

K 17 – *Coleophora virgaureae* Stainton, 1875 (pouzdrovníček)

Velmi lokální, avšak v místech výskytu velmi hojný druh žijící na podzim na semenech zlatobýlu obecného (*Solidago vir-*

gaurea). Tmavě hnědý trubkovitý vak je ukryt mezi odkvetlým chmyřem. Housenka se kuklí v zemi těsně před líhnutím. Imágo létá až v červenci a srpnu, stadium housenky tedy trvá bezmála 10 měsíců. Na hvězdnici chlumní (*Aster amellus*) žije obdobným způsobem příbuzný druh *C. obscenella* Her.-Sch., 1855.

K 18 – *Coleophora galbulipennella* Zeller, 1838 (pouzdrovníček ušnicový)

Druh pouzdrovníčka vázaného na stepi svazu *Festucion valesiacae* a skalní stepi svazu *Helianthemo cani-Festucion pallentis*, kde housenka žije v nápadném trubkovitém vaku na listech ušnice klínolisté (*Otites cuneifolius*). Vak je až 13 mm dlouhý, pokrytý zrny písku, které vytvářejí nápadné podélné pruhy. Mina je čistě bílá, nápadná. Vaky se přes den většinou nalézají na zemi v bezprostřední blízkosti živné rostliny, nikoli na rostlině. Na jižních skalnatých biotopech v PR Čepičná je živnou rostlinou silenka níci (*Silene nutans*).

K 19 – *Coleophora nutantella* Mühlig & Frey, 1857 (pouzdrovníček)

Lokální a vzácný druh žijící na stepních biotopech a v prosluněných lesních okrajích teplých oblastí na semenech silenky níci (*Silene nutans*) a silenky italské hajní (*Silene italica* ssp. *memoralis*). Housenka žije od června v tobolce bez vaku, vak si vytváří těsně před dokončením larválního vývoje koncem června a v červenci. Kuklí se na lodyze nebo na různých předmětech na zemi v okolí živné rostliny. Výskyt tohoto druhu v ČR byl dlouho pochybný bez recentních údajů, v posledních letech se podařilo autorovi druh objevit na více místech – Praha, Český kras. Na Čepičně se druh vyskytuje na jižních skalnatých svazích.

K 20 – *Mompha miscella* (Den. & Schiff., 1775) (vrbkovníček devaterníkový)

Zástupce čeledi *Momphidae* (vrbkovníčkovití), který jako jediný nežije na druzích rodu *Epilobium* (vrbovka), ale minuje listy devaterníku (*Helianthemum*). Je vázán na velmi teplá stepní stanoviště charakteru skalních stepí svazu *Helianthemo cani-Festucion pallentis*. Housenka vytváří na listu nápadnou světlou minu vyplněnou trusovou linií, liší se od podobně žijícího druhu drobníčka *Parafomoria helianthemella* hrubším seskupením trusu a větším rozměrem miny.

K 21 – *Scythris knochella* (Fabricius, 1794) (smutníček mateřídouškový)

Zástupce čeledi *Scythrididae* (smutníčkovití). Tento lokální druh obývá biotopy pastvinného charakteru s porosty mateřídoušky (*Thymus*). Bionomie není detailně známa, existují pochybnosti ohledně živné rostliny. Podle pozorování autora tohoto materiálu je pravděpodobnou živnou rostlinou mateřídouška, na jejíž květech lze zastihnout imágo mnohdy ve větším počtu.

K 22 – *Scythris picaepennis* (Haworth, 1828) (smutníček)

Druh obývá xerothermní stanoviště stepního charakteru. Housenka žije v červnu a červenci na štirovníku růžkatém (*Lotus corniculatus*), v literatuře jsou uváděny i jiné druhy rostlin (*Thymus*, *Helianthemum*, *Plantago*) ukryta v jemném předivu na povrchu půdy, odkud vychází na živnou rostlinu za potravou. Imágo létá od června do července.

K 23 – *Scythris dissimilella* (Herr.-Sch., 1855) (smutníček stepní)

Druh obývá skalní biotopy svazu *Helianthemo cani-Festucion pallentis*. Housenka žije na mateřídoušce (*Thymus*), vytváří tenkou vypředěnou trubičku mezi přizemními listy živné rostliny, v níž se čile pohybuje a z níž vychází za potravou.

K 24 – *Metzneria santolinella* (Amsel, 1936) (makadlovka)

Zástupce makadlovek (*Gelechiidae*), velmi vzácný a lokální druh žijící na rmenu barvířském (*Anthemis tinctoria*

a dalších druzích teplomilných složnokvětých. Rmen barvířský roste na lokalitě výhradně na jižních okrajích se skalními výchozí. Pouze zde bylo v letech 1999 a 2000 odchyceno několik dospělců. Druh byl původně považován za příbuzný druh *M. paucipunctella*, a proto nebyl zařazen v českém seznamu motýlů (NOVÁK et al. 1997). Ve sbírkách autorů tohoto seznamu existuje pouze sporý dokladový materiál k tomuto velmi lokálnímu druhu. Jedná se o významný faunistický nálezný.

K 25 – *Teleiodes fugacellus* (Zeller, 1839) (makadlovka)

Druh žije monofágně na jilmu v listnatých lesích. Jde o druh široce rozšířený ve všech lesích se zastoupením živné rostliny. Na lokalitě Čepičná jeho přítomnost vypovídá o původnosti výskytu jilmů v lesních porostech především vrcholových partií Chanovce a Čepičné.

K 26 – *Gelechia basipunctella* Her.-Sch., 1854 (makadlovka)

Druh makadlovky rozšířený od Francie přes Itálii, Rumunsko do Ukrajiny a v evropské části Ruska, avšak všude je lokální a vzácný. Housenka žije v jehnědách vrby červenice (*Salix purpurea*), na Čepičně byl získán jediný exemplář vychovaný z housenky v roce 1999 na vrbě rostoucí v opuštěném lomu pod Čepičnou při silnici. Jde o první nálezný v Čechách (VÁVRA 2001).

K 27 – *Gelechia asinella* (Hübner, 1796) (makadlovka)

Velmi vzácná a lokální makadlovka žijící obdobně a s obdobným geografickým rozšířením jako předchozí druh. Nálezný potvrzuje výskyt tohoto druhu v Čechách, doposud existoval jediný historický nálezný z Plzně bez dokladového materiálu (STERNECK & ZIMMERMANN 1933).

K 28 – *Caryocolum tischeriellum* (Zeller, 1839) (makadlovka)

Široce rozšířený druh makadlovky, avšak lokální, i když na místech výskytu mnohdy hojný. Housenka žije mezi sepredenými mladými listy silenky níci (*Silene nutans*), která roste na Čepičně na jižně exponovaných svazích s neúplným zapojením stromového patra. Jde o významný druh bývalých teplomilných doubrav, které na lokalitě nezůstaly zachovány.

K 29 – *Caryocolum alsinellum* (Zeller, 1868) (makadlovka)

Velmi vzácný druh makadlovky, který se roztroušeně vyskytuje především v jižní Evropě, avšak zasahuje až na pobřeží severní Evropy a vyskytuje se též na severním pobřeží Afriky. Obývá písčité výpalná stanoviště s živnými rostlinami, kterými jsou různé druhy rožců (*Cerastium* sp. div.), ptačinců (*Stellaria* sp. div.) a kuřiček (*Minuartia* sp. div.). Na Čepičně odchyceno jedině imágo na světlo dne 21. 8. 2000. Výskyt tohoto druhu v Čechách byl nově potvrzen teprve v roce 1989 (ELSNER in NOVÁK et al. 1997). Důležitý faunistický údaj.

K 30 – *Lixodessa ochrofasciella* (Toll, 1936) (makadlovka)

Velmi lokální druh příbuzný druhu *Syncopacma larseniella*, žije na stepních biotopech typu sverepových luk svazu *Bromion erecti* na kozinci sladkém (*Astragalus glycyphyllos*). Housenka spřádá dva listy k sobě a z vnitřní strany je skeletuje, což se projevuje mléčné bílými skvrnami.

K 31 – *Dichomeris marginella* (Fabricius, 1871) (makadlovka)

Velmi vzácný a lokální druh makadlovky, jejíž housenky se vyvíjejí na jalovci (*Juniperus communis*). V Čechách byl jeho výskyt potvrzen teprve v roce 1975 jediným náleznem od Vlachova Březí (NOVÁK in NOVÁK et al. 1997). Na Čepičně se vyskytuje spoře na jalovcích rostoucích mimo les v travnatém jižním okraji Chanovce. Významný faunistický údaj.

K 32 – *Bembecia albanensis* (Rebel, 1918) (nesytka jehlicová)

Vzácný druh nesytky, jejíž housenky žijí v kořenech jehlice, na Čepičně jehlice plazivé. Její výskyt na lokalitě potvrzuje

původnost porostů sverepových luk, které byly později potlačeny výsadbou borovic. Druh se vyskytuje na lokalitě nejen v souvislých porostech jehlice na jižním okraji chráněného území, ale proniká i do otevřených partií boru, kde zůstává stromové patro neuzavřené. Důležitý doklad osvětluje historii vývoje vegetace lokality.

K 33 – *Synansphecchia affinis* (Staudinger, 1856) (nesytka devaterníková)

Lokální druh obývající xerothermní stanoviště s mělkými půdami na skalním, většinou vápencovém podkladu. Housenka žije v kořenech devaterníku (*Helianthemum*). Napadené rostliny lze poznat podle hromádky červenavých pilin, které housenka vytlačuje ven z chodbičky vyhlodané v kořeni. Imágo létá od května do července. Nálezný z Čepice byl publikován jako první v České republice (LIŠKA in NOVÁK et al. 1997). Druh je zde vázán na skalní výchozí krystalického vápence s mělkou půdou na svazích s jižní expozicí. V Evropě se vyskytuje souvisleji v jižních částech kontinentu, ve středoevropské oblasti je znám z několika izolovaných arelů v Durynsku, Bavorsku, Rakousku a Slovensku, hojněji v Maďarsku.

K 34 – *Adscita geryon* (Hübner, 1813) (zelenáček devaterníkový)

Tento druh zelenáčka je typickým obyvatelům skalních stepí svazu *Helianthemo cani-Festucion pallentis*, kde žije na listech devaterníku (*Helianthemum*). Výskytem je vázán do nejkvalitnějších skalních stepí vápencové oblasti. V PR Čepičná se vyskytuje výhradně na jižně exponovaných skalních výchozech s mezernatou vegetací.

K 35 – *Zygaena ephialtes* (Linnaeus, 1767) (vřetenuška čičorková)

Velmi význačný druh vřetenušky, který se vyskytuje v několika barevných nápadně odlišných formách. Obývá teplé stepní biotopy charakteru sverepových luk svazu *Bromion erecti*, kde žije na listech čičorky pestré (*Coronilla varia*).

K 36 – *Tebenna bjerkanndrella* (Thunberg, 1784) (moloženka pupavová)

Zástupce čeledi *Choreutidae*, který obývá lesní okraje a meze s pupavou bezlodyžnou (*Carlina acaulis*), na níž žijí housenky hromadně v lehkém zářevku na svrchní straně listu, který skeletují. V zářevku se housenky také většinou kuklí. Na lokalitě se druh vyskytuje v lesních lemech na jižním okraji ZCHÚ.

K 37 – *Eana penziana* (Thunberg, 1791) (obaleč)

Lokální a dosti vzácný dealpinní druh otevřených okrajů teplých doubrav, křovinatých stepí a skalních stepí žijící od června do května mezi sepredenými listy rozchodníků, lomikamenů, světlíku, štirovníku a některých trav (kostřava ovčí). Imágo létá od června do července a v srpnu. Na Čepičně obývá výhradně jižní okraje s výchozí vápence. Důležitý příspěvek k poznání geografického rozšíření tohoto obaleče.

K 38 – *Olethreutes tibianus* (Guenée, 1845) (obaleč)

Lokální obaleč obývající xerothermní stanoviště, historické údaje pocházejí z okolí Prahy a Českých Budějovic (STERNECK & ZIMMERMANN 1933). Nové nálezy jsou známy právě z Čepičné, kde druh dosahuje neobvykle vysoké početnosti na jižních svazích s otevřeným stromovým patrem. Dle literatury housenka žije na trnce, ostružiníku a borůvce, ani jedna z těchto možností se nezdá být pravděpodobná v případě Čepičné. Nedospělá stadia pro objasnění bionomických otázek nebyla nalezena.

K 39 – *Endothenia lapideana* (Her.-Sch., 1851) (obaleč)

Pro Čepičnou významný druh obaleče, vyskytuje se hojně v porostech náprstníku velkokvětého (*Digitalis grandiflora*), v jehož lodyhách žije housenka. Je znám z četných jiho-

českých lokalit s výskytem živné rostliny, celkově jde však o druh lokální, což je dáno úzkou vazbou na živnou rostlinu. Na Čepičné obývá skalní výchozy s jižní expozicí charakteru bývalých teplomilných doubrav.

K 40 – *Epinotia cruciana* (Linnaeus, 1761) (obaleč)

Dle literárních údajů nepříliš vzácný druh obaleče, avšak v podmínkách Čech zřídka potkávaný, vázaný na porosty vrb na svěžích stanovištích. Housenka žije na nízkých křovitých vrbách, např. vrbě červenici (*Salix purpurea*).

K 41 – *Eucosma campoliliana* (Den.& Schiff., 1775) (obaleč přímětníkový)

Poměrně vzácný obaleč vázaný na vlhčí partie bývalých pastvin, kde žije na starčeku přímětníku (*Senecio jacobaeae*). Přítomnost tohoto druhu na PR Čepičná, ačkoliv ve slabých populacích, je důkazem existence pastevního využívání dnešních zalesněných svahů v minulosti.

K 42 – *Rhyacionia pinivorana* (Lienig & Zeller, 1846) (obaleč sosnový)

Rozšířený, avšak vzácný druh obaleče žijícího v pupenech borovice lesní. Hojnější je v přírovných borech, se sadebním materiálem může pronikat i do umělých borových výsadeb, jak je tomu i v případě PR Čepičná.

K 43 – *Dichrorampha consortana* Stephens, 1852 (obaleč)

Lokální druh obývající otevřené travnaté biotopy – louky, pastviny, lesní okraje apod. Housenka žije od září do června v lodyze kopretiny bílé (*Leucanthemum vulgare*) a řimbaby chocholičnaté (*Chrysanthemum corymbosum*). Imága létají od června do srpna. Jako nový druh pro Čechy byl publikován z lokality Čepičná v roce 1994 (LIŠKA in LAŠTŮVKA et al. 1994).

K 44 – *Pteropteryx dodecadactyla* (Hübner, 1813) (pernatěnka zimolezová)

Zástupce čeledi *Alucitidae* (pernatěnkovití), který žije ve světlých lesích typu dubohabřin svazu *Carpinion* a šípákových doubrav svazu *Quercion pubescenti-petraeae*, v letošních výhonech zimolezu obecného (*Lonicera xylosteum*). Napadené výhony jsou nepatrně zduřelé a v místě zduření zbarveny do fialova. Všeobecně velmi lokální druh byl zjištěn v PR Čepičná ve vrcholových partiích Chanovce.

K 45 – *Marasmarcha lunaedactyla* (Haworth, 1811) (pernatuška jehlicová)

Zástupce pernatušek (*Pterophoridae*). Tento druh je vázán oligofágně na jehlicí trnitou a plazivou, je lokální, na místech výskytu hojný. Na Čepičné dosahuje neobvyklé početnosti populace na jižním okraji chráněného území v porostech jehlice plazivé (*Ononis repens*). Tento druh společně s *Bembecia albanensis* je dokladem dříve mnohem většího rozsahu stepních biotopů v této lokalitě.

K 46 – *Hellinsia carphodactyla* (Hübner, 1813) (pernatuška hnidáková)

Lokální pernatuška s monofágní vazbou na oman hnidák (*Inula conyza*) na vápnitých stanovištích stepního rázu. Housenka žije v květenstvích a v nich se i kuklí. Napadená květenství lze poznat podle trusu někdy patrného me i kvítky. Druh je v PR Čepičná vázán na stepní biotopy jižních svahů Chanovce.

K 47 – *Pempeliella dilutella* (Den.& Schiff., 1775) (zavijječ)

Stepní zavijječ žijící na suchých xerothermických biotopech, kde žije na mateřídoušce (*Thymus*). Housenka si vytváří při zemi z vláken a písčítých zrn trubičku, v níž se ukrývá.

K 48 – *Pempeliella ornatella* (Den.& Schiff., 1775) (zavijječ)

Příbuzný zavijječ druhu *P. dilutella*, který obývá obdobné biotopy. Rovněž způsob života je podobný.

K 49 – *Trachycera marmorea* (Haworth, 1811) (zavijječ)

Teplomilný druh zavijče, který je potravně svázán s hlohy (*Crataegus* sp. div.) a trnkou (*Prunus spinosa*) rostoucími na teplých stepních, často skalnatých stanovištích. Housenka žije v úkrytu vybudovaném z listů pevně se předených dohromady s větvičkou.

K 50 – *Eurhodope cirrigerella* (Zincken, 1818) (zavijječ)

Velmi lokální a vzácný druh zavijče, který obývá xerothermické stanoviště spíše jižní Evropy. Housenka žije na hlaváči (*Scabiosa*) a chrastavci (*Knautia*), na Čepičné žije na *Scabiosa columbaria*, která se hojně vyskytuje na skalních výchozech a v lesních světlinách jižních svahů. Z Čech existují jednotlivé nálezy z Karlových Varů a Zákup. Důležitý faunistický údaj.

K 51 – *Evergestis sophilis* (Fabricius, 1787) (zavijječ)

Významný nález dealpinního druhu zavijče, který obývá lokálně střední Evropu, hojnější je ve vyšších polohách na vápencovém podkladě. Zjištěn byl však i na hadcích u Sedlic na Želivce (LIŠKA – ústní sdělení). Na lokalitě se vyskytuje poměrně hojně na obdobných biotopech jako předchozí druh, housenka se vyvíjí pravděpodobně na trýzeli vonném (*Erysimum odoratum*), který roste hojně na skalních výchozech a v lesních světlinách jižních svahů.

K 52 – *Pyrgus serratalae* (Rambur, 1839) (soumračník mochnový)

Velmi lokální druh, který se v ČR v současné době početněji vyskytuje jen na jižní Moravě, velmi lokálně v Českém středohoří, ve středních Čechách a v Pošumaví. Na mnoha českých lokalitách vymizel v důsledku zániku vhodných stanovišť, kterými jsou skalní stepi různého charakteru. Housenka žije na mochně (*Potentilla* sp. div.), imága létají v jedné generaci od května do července. Na lokalitě se vyskytuje jednotlivě při jižním okraji zalesněných svahů. Pro jeho ochranu je nezbytné zabránit dalšímu zarůstání vhodných biotopů keří a lesem.

K 53 – *Iphicliodes podalirius* (Linnaeus, 1758) (otakárek ovocný)

Rozšířený druh vázaný především na křovinaté stepi s porosty trnky, na nichž se vyvíjí housenka. Dalšími živnými rostlinami jsou hloh (*Crataegus* sp. div.), jeřáb (*Sorbus* sp. div.), jablono (*Malus* sp. div.). Imága létají ve dvou generacích od dubna do června a od srpna do září. Housenky žijí jednotlivě na listech živných rostlin, kde se také na větvičkách kuklí přichyceny koncem zadečku a přepásány opaskem. Druh je zákonem chráněn na stupni ohrožený.

K 54 – *Papilio machaon* Linnaeus, 1758 (otakárek fenyklový)

Rozšířený a na místech výskytu poměrně hojný druh žijící na různých travnatých biotopech od stepních po vyslovené podmačené. Housenka žije ve dvou generacích na mrkvoovitých rostlinách, byla však zjištěna i na třemdavě bílé. Za hlavou má housenka tzv. osmaterium, oranžový zláznatý orgán vylučující páchnoucí tekutinu k odpuzení nepřítelů. Kuklí se na rostlině připoutána koncem zadečku a opaskem. Imága létají od dubna do června a od července do srpna, jsou schopna překonávat značné vzdálenosti. V terénu vyhledávají vyvýšená místa, kde se páří. Druh je chráněn zákonem na stupni ohrožený.

K 55 – *Colias alfacariensis* Ribbe, 1905 (žlutásek jižní)

Druh podobný druhu *C. hyale*, od něhož nebyl dlouho odlišován. Popsán byl teprve v roce 1905. Na rozdíl od *C. hyale* obývá tento druh spíše vyprahlé stepní biotopy a nepelétá do kulturní krajiny. Vyvíjí se ve dvou generacích na čičorce (*Coronilla varia*), housenka je pestřejší než housenka *C. hyale*.

K 56 – *Apatura iris* (Linnaeus, 1758) (batolec duhový)

Rozšířený druh většinou jednotlivě ke spatření ve vlhkých listnatých a smíšených lesích, kde se vyvíjí na listech vrb (*Salix* sp. div.) a osiky (*Populus tremula*).

Housenka přezimuje a dospívá v květnu. Imága létají od června do srpna, usedají na vlhké lesní cesty, případně na trus zvířat. Jsou dobrými letci, avšak ze stanovišť se nevzdalují na velké vzdálenosti. Na Čepičné obývá severní lesní okraje.

K 57 – *Limenitis populi* (Linnaeus, 1758) (bělopásek topolový)

Chráněný druh vyhláškou č.395/92 Sb.. Zástupce čeledi *Nymphalidae* (babočkovití). Housenka žije od podzimu do května na listech osiky (*Populus tremula*), přezimuje v listovém zápletku. Na lokalitě zaznamenán jedinec zalétnuvší pravděpodobně od břehových porostů Otavy.

K 58 – *Argynnis adippe* (Den.& Schiff., 1775) (perleťovec prostřední)

Rozšířený a lokálně poměrně hojný druh lesních světlin, květnatých lučních lesních okrajů, lesních pasek a průsektů, lesních cest apod. Žijící ve stadiu housenky na různých violkách (*Viola* sp. div.). Housenka přezimuje nedorostlá. Imága létají od června do srpna. Na lokalitě zjištěn jednotlivě na pasekách a lučních porostech v horních partiích rezervace.

K 59 – *Boloria euphrosyne* (Linnaeus, 1758) (perleťovec fialkový)

V České republice dosud dosti rozšířený druh na pasekách a lesních světlinách, na lesních okrajích, loukách, v nižších i vyšších polohách. Housenka žije na různých druzích violkách (*Viola* sp. div.). Imága létají od dubna do června, v teplejších letech a v teplých oblastech má druh dvě generace v dubnu až červnu a v červenci až září. Na lokalitě se poměrně početně vyskytuje na květnatých loukách a v lesních světlinách v horních partiích Čepičné.

K 60 – *Boloria dia* (Linnaeus, 1767) (perleťovec nejmenší)

Rozšířený a místy hojnější druh travnatých a keřnatých suchších porostů žijící na violkách (*Viola* sp. div.) a ostružiníku (*Rubus* sp. div.). Imága létají velmi brzy na jaře v dubnu, v roce mívá dvě až tři generace. Přezimuje ve stadiu nedorostlé housenky.

K 61 – *Thecla betulae* (Linnaeus, 1758) (ostruháček březový)

V posledních letech vzácný ostruháček, od šedesátých let tohoto století lze zaznamenávat trvalý pokles početnosti populace tohoto druhu nejen v Čechách. Poměrně hojný výskyt na severním úbočí Chanovce je překvapivý a potěšující.

K 62 – *Satyrrium pruni* (Linnaeus, 1758) (ostruháček švestkový)

Rozšířený, ale dosti lokální druh teplých trnkových porostů žijící od dubna do května na listech trnky, případně švestky v ovocných sadech. Imága létají v jedné generaci od června do srpna. Kukla je nápadně pestrá, umístěná na větvičce, zbarvením napodobuje ptačí trus. Obývá jižně exponované vyřáté křovinaté porosty rezervace.

K 63 – *Cupido minimus* (Fuessly, 1775) (modrásek nejmenší)

Rozšířený a lokálně hojný druh stepních biotopů žijící v květech a plodech vikvovitých rostlin, s oblibou na úročníku bolhoji (*Anthyllis vulneraria*). Imága létají nejčastěji ve dvou generacích od dubna do srpna.

K 64 – *Pseudophilotes baton* (Bergsträsser, 1779) (modrásek černočárny)

Lokální modrásek obývající stepní biotopy, kde housenka žije na mateřídoušce (*Thymus*). V souvislosti s úbytkem vhodných stanovišť po ukončení pastvy se druh stává v podmínkách České republiky kriticky ohroženým druhem.

K 65 – *Scolitantides orion* (Pallas, 1771) (modrásek rozchodníkový)

Lokální a vzácný modrásek žijící na skalnatých biotopech, kde jeho živnou rostlinou je rozchodník (*Sedum* sp. div.). Na

některých místech je druh hojný, pak lze nalézt na živné rostlině housenky ve velkém počtu. V PR je vázán výhradně na skalní výchozy jižně exponovaných svahů Chanovce.

K 66 – *Meleageria daphnis* (Den.& Schiff., 1775) (modrásek hnědoskvrnný)

Dříve dosti rozšířený druh stepních biotopů charakteru sveřepových stepí a mezofilních luk na bazickém substrátu. V současnosti lze konstatovat jeho ústup z mnoha lokalit v důsledku zániku vhodných biotopů zarůstání křovinami a lesem a těžbou vápence. Housenka žije na čičorce pestré (*Coronilla varia*). Imága létají v jedné generaci od července do srpna. Na lokalitě se vyskytuje v rámci sveřepových trávníků svazu *Bromion erecti* v poměrně silných populacích.

K 67 – *Nebula salicata* (Den.& Schiff., 1775) (pídalka syřišťová)

Druh lokální pídalky rozšířený ve vyšších, ale teplých polohách, kde upřednostňuje skalnatá stanoviště a okraje lesů. Jde o tzv. lithokolní druh, který s oblibou usedá na holé skály. Housenka žije na svizeli. Na Čepičné se vyskytuje ve dvou generacích na jižním okraji v rámci bývalých teplomilných doubrav a je poměrně hojný.

K 68 – *Chloroclysta miata* (Linnaeus, 1758) (pídalka zimující)

Lokální a vzácná pídalka, rozšířená ve světlých lesích horských oblastí. Housenka žije na borůvce (*Vaccinium* sp. div.), olši (*Alnus* sp. div.), bříze (*Betula* sp. div.), vrbě (*Salix* sp. div.). Ve zkoumaném území je vázána na partie květnatých bučin vrcholových partií Chanovce a Čepičné. Je dokladem relativní původnosti bukových porostů na pararulovém podkladě vrcholových partií.

K 69 – *Pareulype berberata* (Den.& Schiff., 1775) (pídalka dřišťalová)

Lokální pídalka žijící v teplých křovinách svazu *Berberidion* na dřišťalu obecném (*Berberis vulgaris*). V PR Čepičná se vyskytuje v teplých křovinách s jižní expozicí Chanovce a Čepičné.

K 70 – *Euphyia frustata* (Treitschke, 1828) (pídalka žlutozelená)

Velmi lokální a vzácná pídalka vyskytující se na skalnatém vápencovém substrátu, na němž s oblibou usedá a s nímž barveně splývá. Housenka žije na různých druzích silenkovitých (*Silenaceae*), též na lomikamenu (*Saxifraga* sp. div.) a svizeli (*Galium* sp. div.). Druh je na lokalitě přítomen v silné populaci na jižních skalnatých biotopech.

K 71 – *Eupithecia pyreneata* Mabille, 1871 (pídalička náprstníková)

Lokální druh vázaný na teplé lesní okraje a křoviny s výskytem náprstníku velkokvětého (*Digitalis grandiflora*). Housenka žije od července do srpna uvnitř květů, které spřádá. Kuklí se na zemi v jemném předivu. Imága létají od června do července. Druh se na lokalitě vyskytuje na jižních svazích s rozvolněným stromovým patrem na mělkých půdách s výchozy krystalických vápenců.

K 72 – *Eupithecia pusillata* (Den.& Schiff., 1775) (pídalička čárkovaná)

Velmi lokální druh pídalky vázaný monofágně na jalovec obecný (*Juniperus communis*), rostoucí vzácně na místech bývalých reliktních borů na vápencových skalách. Výskyt tohoto druhu je na lokalitě dokladem dřívější existence plošně rozsáhlejších pastvin s jalovcem na jižních svazích se skalními výchozy.

K 73 – *Eupithecia semigraphata* Bruand, 1851 (pídalička pamětníková)

Lokální a vzácný druh pídalky, který obývá výslunná stanoviště na vápencovém podkladě. Housenka žije na květech a plo-

dech mateřídoušky (*Thymus* sp. div.). Na Čepičně se vyskytuje ojediněle na jižně exponovaných otevřených stanovištích.

**K 74 – *Ascotis selenaria* (Den. & Sch., 1775)
(různorožec pelyňkový)**

Spíše jižněji rozšířená píďalka, ve střední Evropě lokální, v severní Evropě vzácná. Žije na teplých suchých travnatých a křovinatých stanovištích a na lesních okrajích. Housenka žije na pelyňku (*Artemisia* sp. div.) a různých keřích – ostružiníku (*Rubus* sp. div.), růži (*Rosa* sp. div.) apod.

**K 75 – *Charissa pullata* (Den. & Schiff., 1775)
(šeročrtdleec tympiánový)**

Vzácná a lokální lithokolní píďalka, která obývá xerothermní, vápencová i jiná stanoviště s výchozí skalního podkladu. Hojná je například ve skalnatých údolích Vltavy nebo v oblasti Českého krasu. Rovněž na Čepičně dosahuje značné abundance a je důkazem především stepního charakteru lokality.

**K 76 – *Setina irrorella* (Linnaeus, 1758)
(lišejníkovec tečkovaný)**

Lokální a nehojný lišejníkovec žijící na teplých a suchých otevřených stanovištích. Na Čepičně se vyskytuje jednotlivě na jižních okrajích Chanovce, kde nachází vhodné podmínky v místech výskytu vápencových skalních výchozů porostlých lišejníků, jimiž se živi housenka.

**K 77 – *Nudaria mundana* (Linnaeus, 1761)
(lišejníkovec průsvitný)**

Spíše jižněji rozšířený druh z čeledi *Arctiidae* (přástevníci), vzácný a lokální, který obývá teplá a skalnatá stanoviště. Housenka se živí řasami, lišejníky a mechrosty (jávovkami) rostoucími na skalách. Na lokalitě se vyskytuje velmi hojně na jižních svazích v borovém porostu s výchozí vápencových skal. Významný faunistický údaj.

**K 78 – *Phytometra viridaria* (Clerck, 1759)
(zobonosce zelenavý)**

Lokální můrka žijící na stepních biotopech s nízkou vegetací podmíněnou chudým substrátem, kde je umožněna existence její živné rostliny vítodu (*Polygala* sp.), na níž je monofágně vázána. V PR Čepičná se vyskytuje vzácně na jižních stepních okrajích na plochách s mělkou rankerovou půdou.

**K 79 – *Abrostola asclepiadis* (Den. & Schiff., 1775)
(kovolessklec tolitový)**

Lokální kovolessklec s vazbou na okraje světlých lesů typu teplomilných doubrav, případně teplých reliktních borů s podrostem tolitů lékařské (*Vincetoxicum hirsutinaria*). V rezervaci Čepičná je druh hojný na skalnatých výhledových biotopech s jižní expozicí a s nezapojeným stromovým patrem.

**K 80 – *Lacanobia contigua* (Den. & Schiff., 1775)
(můra pestrá)**

Rozšířený, ale lokální a většinou nehojný druh otevřených lesních a lesostepních stanovišť žijící od srpna do září na kručince, vřesu, ostružiníku, borůvce. Imága létají od května do září.

**K 81 – *Hadena albimaculata* (Borkhausen, 1792)
(můra běloskvřinná)**

Vzácná a lokální eurasijská můra rozšířená ve střední Evropě, obývající suchá otevřená stanoviště – stepi, lesostepi, křovinaté stráně s živnou rostlinou. Housenka žije na silence (*Silene* sp. div.), knotovce (*Melandrium* sp. div.) a dalších druzích silenkovitých. Na Čepičně se vyskytuje jednotlivě na stepních biotopech se silenkou nicí.

**K 82 – *Epilecta linogrisea* (Den. & Schiff., 1775)
(osenice žlutošedá)**

Lokální a nehojná můra mediteránního rozšíření, známá spíše ze západních a jižních částí střední Evropy. Jde o xero-

termní druh žijící na suchých a teplých stanovištích. Housenka žije na různých bylinách – vrbovka (*Epilobium* sp. div.), prvosenka (*Primula* sp. div.), šťovík (*Rumex* sp. div.), starček (*Senecio* sp. div.), pampeliška (*Taraxacum* sp. div.) apod. Na Čepičně zjištěny pouze dva exempláře přilétnuvší na světlo v srpnu 2000. Významný faunistický údaj.

**K 83 – *Chersotis multangula* (Hübner, 1803)
(osenice mnohoskvřinná)**

Holo-mediteránní druh můry známý též z Íránu. V Evropě znám spíše z jihozápadní části střední Evropy, jde o druh lokální, na místech výskytu často početný. Xeromontánní druh obývající teplé a suché biotopy, hlavně ve vyšších polohách. Housenka žije na různých bylinách. Druh je znám též např. z Českého krasu. Na Čepičně získán jediný exemplář na jižně exponovaném svahu Chanovce.

K 84 – *Paradiarsia glareosa* (Esper, 1788) (osenice skvrnkatá)

Atlanto-mediteránní lokální druh můry, známý spíše ze západních částí střední Evropy. Druh obývá písčité biotopy s porosty vřesu, známý je například z pískovcové oblasti Českého Švýcarska. Výskyt na Čepičně není proto pro tento druh typický.

K 85 – *Agrotis cinerea* (Den. & Schiff., 1775) (osenice popelavá)

Eurasijský druh osenice, která je lokální, avšak na místech výskytu hojná. Jde o xerofilní druh obývající otevřená suchá a teplá stanoviště. Housenka žije na tolitě (*Vincetoxicum hirsutinaria*) (na lokalitě velmi hojná), šťovíku (*Rumex* sp. div.), pampelišce (*Taraxacum* sp. div.), mateřídoušce (*Thymus* sp. div.). Na Čepičně se vyskytuje dosti hojně na jižních svazích při okraji borových porostů. Výskyt podporuje ideu o dřívějším mnohem větším zastoupení stepních biotopů.

3.2 Konstrukce vegetační mapy

Terénní průzkumy potvrdily, že tvrzení o původnosti lesních porostů na lokalitě, která byla použita ve vstupním materiálu pro vyhlášenou přírodní rezervaci, neodpovídají skutečnosti. Nejblíže přírodním porostům jsou evidentně květnaté bučiny na podkladě pararul ve vrcholových partiích Chanovce a především Čepičně, i ty jsou však podstatně ovlivněny na většině ploch nevhodnou příměsí smrku. Z důvodu nepůvodnosti lesní porosty vytvořené v PR Čepičná a na dalších obdobných lokalitách v okolí Čepičně na podkladu krystalických vápenců v Sušicko-horažďovickém komplexu byly v historii zařizovány do různých syntaxonomických jednotek. V současnosti (MORAVEC et al. 2000) nejvíce rozšířené borové lesy na jižních expozicích s dominancí borovice lesní se dočkaly zcela provizorního zařazení do společenstva *Brachypodium pinnatum-Quercus robur*, bez nároku na jakékoli detailnější členění. Je zcela zřejmé, že dnešní borové porosty na jižně exponovaných svazích jsou zcela nepůvodní. Přesto pod stromovým patrem převážně borovice lesní a borovice černé úspěšně přežívají fragmenty původních stepních rostlinných společenstev a na ně vázaná společenstva členovců.

S ohledem na nepůvodnost lesních společenstev rezervace bylo nutno při konstrukci vegetační mapy přistoupit na určitý kompromis při zařazování porostů do jednotlivých syntaxonomických jednotek. Ačkoliv jde o nepůvodní porosty, lze konstatovat, že v současné době dospěly do poměrně stabilního stavu, kdy v nich neprobíhají podstatné sukcesní změny. Nedostatek fytoecologických údajů však je příčinou, že syntaxonomické zařazení prezentované v této práci je nutno chápat jako provizorní. Pro závaznou klasifikaci vegetace by bylo nutné uskutečnit rozsáhlejší fytoecologické studie opírající se kromě jiného i o pedologické rozborů.

3.3 Komentář k jednotlivým mapovacím jednotkám použitým na lokalitě PR Čepičná

***Bromion erecti* Koch 1926** – druhově bohatá bylinná společenstva hlubších minerálně silných půd teplých oblastí. Jde o zbytky pastvin zachovaných pouze v úzkých pruzích na jižním a severním okraji rezervace na styku s polními kulturami. Výsledky lepidopterologického průzkumu jednoznačně dokladují, že dřívější rozsah těchto biotopů byl nesrovnatelně větší, pravděpodobně pokrývaly většinu jižně exponovaných svahů s výjimkou partií s mělkou půdou na výchozech krystalického vápence. Tyto porosty byly dříve intenzivně paseny nebo sečeny, čímž bylo bráněno jejich zarůstání křovinami. Dnes se na zbytcích teplomilných trávníků uplatňují i teplomilné porosty křovin, které jsou syntaxonomicky řazeny do zvláštní jednotky. Teplomilné trávníky se vyznačují bohatým druhovým složením, ačkoliv zdejší porosty jsou druhově poněkud chudší v porovnání s obdobnými lokalitami například blízké rezervace Pučanka.

***Berberidion* Br.-Bl. 1950** – druhotně vzniklé křoviny a keřové lesní pláště na polohách lesů řádu *Fagetalia sylvaticae*. Křoviny se vyvinuly v důsledku zanedbaného sečení jak na jižním, tak severním okraji rezervace, často v rámci předchozí jednotky. Dominantní dřevinou je v porostech trnka obecná, která je okusem zvěří udržována ve výšce do jednoho metru. Na jižním okraji Chanovce uzavírá toto společenstvo vyvinutá na vrstvách tvrdého krystalického vápence fragmenty svazu *Alyso alyssoidis-Sedion albi Oberdorfer et Th. Müller in Th. Müller 1961* – pionýrská bylinná společenstva mělkých protorendzin. Na mělkých drolních se zde vyskytují velmi bohaté populace silně ohroženého lomikamene trojprstého (*Saxifraga tridactylites*), které pro malý plošný rozsah nebyly mapovány. Spolu s předchozí jednotkou patří porosty tohoto zařazení mezi nejbohatší stanoviště z hlediska bezobratlých.

***Quercion pubescenti-petraeae* Br.-Bl. 1932 nom. mut. propos.** – šipákové doubravy a subxerofilní teplomilné doubravy tvořící klimaxovou vegetaci hlubších většinou vápnitých půd nebo subklimaxovou vegetaci mělkých skalních půd od středně bohatých silikátových hornin po vápence. Zde jsou zastoupeny drobnými fragmenty subxerofilních doubrav, které přežívají pod druhotnými výsadbami borovice lesní a černé. S ohledem na mělkou půdní vrstvu zůstávají porosty tohoto syntaxonomického zařazení ve stromovém patře trvale otevřeny a tím jsou vytvořeny podmínky pro existenci bohatého bylinného patra a bohatou účast bezobratlých. Pravidelně jsou porosty tohoto typu zachovány nad bývalými drobnými lomy při silnici, vyskytují se v degradované podobě též ve vrcholových partiích Čepičně a Chanovce na jižně exponovaných svazích. Z hlediska přírodovědeckého jsou tyto fragmenty nanejvýš cenné.

***Erico-Pinion* Br.-Bl. in Braun-Blanquet, Sissingh et Vlieger 1939 nom. invers. propos.** – květnaté reliktní bory vápencových a dolomitových skal představující primární blokovaná sukcesní stadia. Tato syntaxonomická jednotka byla použita původně pro borové porosty krystalických vápenců Sušicko-horažďovické skupiny v práci MORAVEC et al. 1995. V tomto textu byla pracovně použita pro porosty s borovicí lesní ve stromovém patře a válečkou prapořitou a zimostrázkem nízkým (*Polygaloides alpestris*) v bylinném patře vytvořené v ideální podobě v komplexu Čepičně na svazích s jižní expozicí, pro odlišení od porostů následující jednotky. Jde o porosty mimořádné přírodovědecké hodnoty, jejichž přesné syntaxonomické zařazení vyžaduje detailní fytoecologickou studii opírající se o půdní rozborů. Lze se domnívat, že přítomnost či nepřítomnost zimostrázku v bylinném patře je způsobena rozličným obsahem hořčiku ve skalním půdotvorném podloží. Je zajímavé, že v komplexu Chanovce porosty tohoto typu nevyskytují. Důležitá dominantata těchto porostů – zimostrázek nízký, vyžaduje prostředí světlých lesů v teplých

polohách. Pro jeho další existenci na lokalitě je třeba zamezit zarůstání expandující lískou obecnou v keřovém patře.

Společenstvo *Brachypodium pinnatum-Quercus robur* – teplomilné doubravy na krystalických vápencích, v současné době z největší části přeměněné na sekundární bory s druhově bohatým podrostem. V této práci je tato jednotka použita pro druhově chudší partie Chanovce bez zimostrázku nízkého. Úvaha autorů syntaxonomického zařazení těchto porostů (MORAVEC et al. 2000), že na krystalických vápencích Sušicko-horažďovické skupiny pestré série moldanubika jde původně o teplomilné doubravy, se zdá být pravdivá pouze částečně. Plněmu přijetí tohoto názoru totiž téměř absolutní absence druhů hmyzu vázaných na dub. Rovněž druhové složení bylinného patra neodpovídá plně teplomilné doubravě. Částečný nesouhlas s tímto zařazením je nutno vyslovit i při vědomí toho, že k likvidaci původních porostů došlo již v dávné historii, kdy tedy lze předpokládat značné změny ve druhovém složení bylinného patra, ke kterým došlo do dnešní doby.

***Carpinion* Issler 1931** – květnaté mezofilní, místy až slabě hygofilní (řidčeji subxerofilní) dubohabrové a dubolipové háje (místy s příměsí jedle), představující primární, většinou klimaxovou vegetaci planárního a kolinního stupně. K dubohabřinám inklinují porosty při okrajích lesních partií Chanovce i Čepičně, vyznačují se bohatým druhovým složením bylinného a keřového patra. K porostům tohoto typu inklinují i drobné enklávy na jihovýchodním svahu Čepičně na podkladu pararul, které jsou však přeměněny výsadbou smrku. Přes plošnou omezenost těchto porostů se dubohabřiny významně podílejí na zvyšování druhové pestrosti fytofágních bezobratlých. Mnohé edifikátory dubohabřin by měly být uplatňovány při realizaci péstebních plánů v hranicích umělých borů s válečkou prapořitou a v partiích při úpatí severních svahů Chanovce a Čepičně.

***Cephalanthero-Fagenion* Tüxen in Tüxen et Oberdorfer 1958** – květnaté vápnomilné bučiny. Skutečně v hodnotné formě jsou květnaté bučiny vytvořeny pouze na jižních svazích rezervace, na severní svahu přecházejí pouze nepatrně. Vyznačují se nízkými formami buku se zavěšením až k zemi a účastí cenných druhů orchidejí v bylinném patře – *Cephalanthera damasonium*, *C. rubra*, *Epipactis atrorubens*, *E. helleborine*. Původnost těchto porostů v rámci rezervace je pravděpodobná, jde v současnosti o porosty vysoké přírodovědecké hodnoty, v nichž se, zvláště na kontaktu se sousedními porosty fragmentů teplomilných doubrav, vyskytuje řada cenných druhů bezobratlých.

Na severních svazích jsou květnaté bučiny reprezentovány svými antropogenními deriváty v souvislosti s hospodařením v lese. Bylinné patro těchto porostů je velice chudé, omezené na několik druhů – bažanka vytrvalá, mařinka vonná, netýkavka nedůtklivá. Porosty mají nepřirozeně monokulturální složení, což je pravděpodobně hlavní příčinou jejich degradace.

***Eu-Fagenion* Oberdorfer 1957 em. Tüxen in Oberdorfer et Tüxen 1958** – květnaté bučiny, lipové bučiny a jedlobučiny na silikátových půdách submontánního a montánního stupně. V degradované podobě se lesní porosty tohoto syntaxonomického zařazení na lokalitě vyskytují ve vrcholových partiích Čepičně a fragmentárně na severních svazích pod vrcholem Chanovce, výhradně na pararulovém skalním podkladu. Porosty se vyznačují zastoupením letitých exemplářů buku, jedle bělokoré, jilmu horského na mnohem hlubším půdním substrátu, který dovoluje existenci na živiny náročných druhů bylin. Typickými rostlinami bylinného patra je zde víkev lesní (*Vicia sylvatica*), ječmenka evropská (*Hordeum europaeus*), kostřava lesní (*Festuca altissima*), kostřava obrovská (*Festuca gigantea*). V těchto zřejmě původních porostech nápadně

stoupá bohatost entomofauny v porovnání s bučinami severních svahů. Na většině ploch jsou porosty květnatých bučin na silikátovém podkladu silně negativně ovlivněny příměsí smrku. Ve vrcholových partiích Čepičné jsou navíc silně redukovány těžbou.

Výsadby smrku a borovice lesní. Rozsáhlé plochy severních svahů, ale bohužel i jižních svahů, jsou pokryty umělými výsadbami smrku ztepilého (*Picea abies*), které mají za následek degradaci bylinného patra. Smrkové porosty do komplexu Chanovce a Čepičné vůbec nepatří, snad s výjimkou plošně omezených svažitých poloh severních svahů pod vrcholem Čepičné, v žádném případě však v monokulturní podobě. Smrkové porosty pokrývají také severozápadní cípy rezervace, kde na povrch vystupují pararuly. Ani zde, kde se v podrostu na kyselém substrátu uplatňuje brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*), není možno smrkový porost akceptovat.

Jak bylo zjištěno v průběhu terénních prací, mladé smrkové výsadby byly učiněny i na nově osazovaných plochách roztroušeně v lesním komplexu. Ačkoliv jde zřejmě o výsadby z doby před vyhlášením rezervace, nelze tyto výsadby v chráněném území podporovat.

Při severním okraji rezervace byly učiněny četné výsadby borovice lesní na plochách sveřepových teplomilných luk. Dnes jde o porosty asi šestnáctileté, které bohužel vedou k další plošné redukci cenných teplomilných biotopů. Tyto porosty borovic by měly být velmi rychle redukovány, aby nedošlo k degradaci bylinného patra.

Epilobietea – lesní paseky. K obnově lesních porostů došlo v nedávné době především pod vrcholem Čepičné. Společenstva pasek jsou dočasným biotopem mnoha druhů bezobratlých. Výsadby na uvolněných plochách byly provedeny vesměs s použitím nevhodných dřevin na nevhodných plochách. Byla použita borovice lesní (*Pinus sylvestris*) v pásmu květnatých bučin vrcholové partie Čepičné. Byly vysázeny modřiny opadavé (*Larix decidua*) na severním svahu Čepičné rovněž v pásmu květnatých bučin. Opět byly použity smrky, které do těchto poloh nepřísluší. Výsadby kleny (*Acer pseudo-platanus*) byly provedeny na jižních svazích Čepičné, ačkoliv by příslušely na svahy severní. Z uvedeného vyplývá, že dosavadní koncepce obnovy lesních porostů je v příkrém rozporu s ochranou a obnovou původnosti lesních porostů rezervace.

Arction lappae Tüxen 1937 em. Gutte 1972 – ruderalní společenstva dvou- až víceletých nitrofilních rostlin na antropogenních půdách ruderalizovaných stanovišť (smetiště, skládky).

Sambuco-Salicion caprae Tüxen et Neumann in Tüxen 1950 – křovinná společenstva pasek, lesních pláští a ruderalizovaných stanovišť po demolcích i v sídlech. Ruderalní společenstva se uplatňují na styku chráněných partií s polními kulturami a ve dnech opuštěných lomů. Účastí některých rostlin zvyšují i tyto porosty druhovou diverzitu bezobratlých samotné rezervace. Na druhou stranu jsou ruderalní porosty zdrojem diaspor, které mohou negativně ovlivnit cenné porosty, které jsou předmětem ochrany.

Druhotné porosty listnatých dřevin. Především při jižním okraji rezervace se na styku s hospodářsky využívanými plochami vyskytují porosty ovocných dřevin, zbytky ovocných sadů, na hranicích drobných lomů se spontánně vytvářejí porosty náletových anemochorních dřevin. Tyto porosty mají vzdálený charakter dubohabřin a naznačují, že dubohabřiny nacházejí v místních podmínkách uplatnění. Pestrostí porostů se tyto enklávy významně uplatňují ve zvyšování druhové diverzity fytofágních bezobratlých.

Zahrady, pole a louky, skalní výchozy, lomové stěny. Tyto mapovací jednotky zaujímají ve vegetační mapě nepatrné plochy při jižním okraji rezervace.

3.4 Další zjištění učiněná v průběhu inventarizačního průzkumu motýlů

V průběhu letních průzkumných prací byl na lokalitě v rámci jednotky teplomilné doubravy na jižním svahu Chanovce objeven vzácný pavouk skákavka rudopásá – *Philaeus chrysops*.

Lesní biotopy Čepičné se vyznačují početnými koloniemi lesních mravenců druhu *Formica rufa*. Početnost kup je zcela ojedinělá.

V rámci lesních porostů na severních svazích Čepičné a Chanovce byla zjištěna přítomnost lesních druhů měkkýšů, které vypovídají o dlouhodobém charakteru lesního porostu v těchto polohách. Byly zjištěny druhy: závoznatka drsná (*Clausilia dubia*) – druh vlhkých skal hlavně vápencových, vlahovka narudlá (*Monachoides incarnata*) – druh původně vlhkých sutí na lesních biotopech, skalnice kýlnatá (*Helicigona lapicida*) – druh skalních vlhkých biotopů, zvláště v bukových lesích. Značné početnosti populací dosahují všechny tyto druhy právě ve vrcholových partiích Chanovce a Čepičné a podporují tak domněnku, že bučiny mají blízko k původním porostům.

4 Doporučení pro úpravu plánu péče ZCHÚ PR Čepičná

Doporučení zde prezentovaná je nutno chápat jako výsledek dlouhodobých úvah autora, ke kterým dospěl na základě detailních poznatků floristických, geobotanických a lepidopterologických získaných terénním průzkumem a studiem literatury. Doporučení je nezbytné dále konzultovat se specialisty – geobotaniky, ochranáři a lesními hospodáři. Text je dále členěn podle jednotlivých porostových skupin rezervace.

Bromion erecti Koch 1926. Stávající zbytky sveřepových luk na severním a jižním okraji rezervace je nutno všemožně chránit před další plošnou redukcí zarůstáním křovinami a výsadbami borovice či jiných dřevin. Všechny další lesnické akce je nutno orientovat ve směru rozšiřování tohoto typu biotopu. V rámci této jednotky je nutno chránit všechny exempláře jalovce obecného a solitérní listnáče. Z porostů je nutno vysekáváním odstraňovat trnku a další expanzivní křoviny. Vyžínání porostů se nezdá být nezbytné.

Berberidion Br.-Bl. 1950. Porosty trnky v místech, kde dosahuje zakrslého vzrůstu, je vhodné zachovat. Naopak na úživnějších stanovištích, kde jsou porosty vyšší než 1,5 m, bude vhodné křoviny odstranit a upřednostnit tak bylinné sveřepové porosty. Likvidace trnkových porostů je aktuální na severním úpatí mezi Chanovcem a Čepičnou.

Quercion pubescenti-petraeae Br.-Bl. 1932 nom. mut. propos. Fragmenty teplomilných doubrav na mělkých rankerech na jižních svazích se obejdou bez rozsáhlejších pěstebních zásahů. Postupně odumírající borovice nebudou nahrazovány jinými dřevinami, porosty by měly inklinovat k postupnému prosvětlení – otevření stromového patra. Z porostu je nutno odstranit veškerou borovici černou, která nepříznivě ovlivňuje kyselým těžko rozložitelným humusem chemizmus půd.

Erico-Pinion Br.-Bl. in Braun-Blanquet, Sissingh et Vlieger 1939 nom. invers. propos. Porosty na Čepičné s bohatým zastoupením zimostrázku je nutno částečně zbavit podrostu lísky obecné, která svým zastíněním způsobuje ústup této význačné dominanty bylinného patra. V porostu je možno zachovat pouze ojedinělé exempláře. Ze stromového patra je nutno odstranit borovici černou a akát. Partie byt i s jen jednotlivým výskytem jalovce je nutno otevřít, aby byl podpořen ve své existenci.

Společenstvo Brachypodium pinnatum-Quercus robur. Porosty převažující na Chanovci je nutno postupně zbavovat borovice černé. Do porostu je možno včleňovat svídu krvavou, dub zimní a habr obecný. Porost je nutno postupně otvírat v místech výskytu jalovce obecného, aby byla zajištěna jeho existence.

Carpinion Issler 1931. Dubohabřiny se v současné době vyskytují pouze ve fragmentech při okrajích lesních porostů. Edifikátory dubohabřin by měly být uplatňovány při obnově dolních partií severních svahů při obvodu rezervace a všude v místech dnešních smrkových porostů na kyselém podkladu pararul. Rovněž plocha s výchozem pararul v celku Čepičné na jihovýchodním svahu a západní okrajové partie porostlé dnes smrkem, by měly být převedeny v dubohabřinu.

Cephalanthero-Fagenion Tüxen in Tüxen et Oberdorfer 1958. Květnaté bučiny na jižních svazích nevyžadují radikální pěstební zásahy. Z porostů je nutno odstranit borovici černou.

Degradované květnaté bučiny na severních svazích doporučujeme při obnově postupně doplňovat dřevinami suťových lesů – lipou velkolistou, javorem klenem, jilmem horským, jedlí bělokorou, habrem obecným, v dolních partiích dubem letním, javorem mléčím, lipou srdčitou, jeřábem obecným. Z porostu je nutno všude odstranit smrk. Je nutno vyřešit otázku nově provedených výsadeb jehličnanů, které na tato stanoviště vůbec nepatří.

Eu-Fagenion Oberdorfer 1957 em. Tüxen in Oberdorfer et Tüxen 1958. Květnaté bučiny ve vrcholových partiích Čepičné na podkladě rul byly nedávno silně pozmeněny kácením starých porostů a výsadbami rozličných, většinou nevhodných dřevin. Z těchto porostů je nutno vyloučit veškeré smrkové kultury vyjma snad drobných enkláv na severních svazích v nejvyšších partiích, je nutno upřednostňovat původní dřeviny – klen, jilm, jedlí, buk. Borovice a modřin do těchto partií nepatří.

Výsadby smrku a borovice lesní. Výchledově by z lesních porostů PR Čepičná měly být odstraněny veškeré smrkové porosty a nahrazeny původními porosty podle stanovištních poměrů. Mladé smrkové porosty v jednotce bučin na jižních svazích není možno akceptovat. Velice nevhodné jsou mladé borovicové výsadby provedené v severních okrajových partiích, kde byly provedeny na úkor cenných sveřepových luk. Tyto lemové partie by měly být zachovány bez stromového patra a bylinné patro by zde mělo být jednou za dva rok na podzim sečeno. Pokud bude rozhodnuto o zachování výsadeb, je nutné, aby výsadby byly zachovány řídké pro zajištění dostatku světla v bylinném patře.

Epilobietea. Otázka lesních pasek je předmětem jednání s lesním závodem. Nové výsadby dřevin provedených těsně před vyhlášením rezervace jsou provedeny s použitím většinou stanovištně nevhodných dřevin. Obnovu porostů je nutno provádět striktně s ohledem na původnost porostů.

Arction lappae Tüxen 1937 em. Gutte 1972, **Sambuco-Salicion caprae** Tüxen et Neumann in Tüxen 1950. Ruderalní společenstva je nutno omezit v jejich šíření rekultivačními opatřeními. V blízkosti opuštěných lomů je nutno provést odstranění skládek a přijmout opatření k zamezení jejich opětovného zakládání.

Druhotné porosty listnatých dřevin. Je nutno provést pěstební zásahy v těchto typech porostů, aktuálně v blízkosti bývalých lomů. Případně je vhodné provést dosadbu dřevin dubohabřin či teplomilných doubrav, v závislosti na stanovišti.

5 Souhrn

Výsledky lepidopterologického průzkumu na lokalitě Čepičná prokázaly vysokou přírodovědeckou hodnotu tohoto ZCHÚ. Především přetrvávající stepní biotopy se vyznačují vysokou druhovou diverzitou motýlí fauny. Mezi zjištěnými druhy je řada takových, které potvrzují domněnku, že rozsah stepních biotopů byl dříve mnohem větší než v současnosti. Naopak malý počet druhů vázaných na lesní biotopy dokládá, že les byl na lokalitě v minulosti v mnohem menším plošném zastoupení v porovnání se současným stavem. Především severně exponované svahy pokryté degradovanými formami květnatých bučin a smrkovými porosty hostí jen nečetné druhy motýlů, které jsou striktně vázané na tyto typy biotopů.

Jako druhově nejbohatší lze hodnotit stepní biotopy typu sveřepových luk a teplých křovin. Z významnějších druhů na tyto biotopy vázané lze uvést: *Stigmella freyella*, *Stigmella pyri*, *Adela minimella*, *Monopis weaverella*, *Paractopa ononidis*, *Phyllonorycter insignitellus*, *Leucoptera lotella*, *Elachista subocella*, *Elachista gangabella*, *Coleophora adjectella*, *Coleophora peribenanderi*, *Scythris knochella*, *Scythris dissimilella*, *Scythris picaepennis*, *Lixodessa ochrofasciella*, *Bembecia albanensis*, *Zygaena carniolica*, *Zygaena ephialtes*, *Tebenna bjerkanarella*, *Endothenia ericetana*, *Dichrorampha consortana*, *Marasmarcha lunaedactyla*, *Trachycera marmorea*, *Iphiclidia podalirius*, *Thecla betulae*, *Pseudophilotes baton*, *Meleageria daphnis*, *Scotopteryx moeniata*, *Eupithecia subumbrata*, *Setina irrorella*, *Lygephila cracca*, *Ammonoia caecimacula*, *Lacanobia aliena*, *Hada plebeja*, *Epilecta linogrisea*, *Paradiarsia glareosa*, *Euxoa nigricans*, *Agrotis clavis*.

Velmi druhově bohaté jsou fragmenty bývalých teplomilných doubrav omezených dnes pouze na plochy mělkých rankerů v blízkosti vápencových skalních výchozů. Na těchto fragmentech velmi cenných biotopů byly zastíženy významné druhy: *Stigmella thuringiaca*, *Stigmella crataegella*, *Stigmella pyri*, *Adela minimella*, *Infurcitinea ignicomella*, *Monopis weaverella*, *Monopis imella*, *Argyresthia abdominalis*, *Tinagma perdicellum*, *Ethmia terminella*, *Ethmia bipunctella*, *Stephensia brunniella*, *Coleophora niveicostella*, *Coleophora halcogrammella*, *Coleophora galbulipennella*, *Scythris knochella*, *Scythris dissimilella*, *Metzneria santolinella*, *Teleiodes sequax*, *Bryotropha basaltinella*, *Caryocolum tischeriellum*, *Caryocolum alsinellum*, *Caryocolum leucomelanellum*, *Dichomeris marginella*, *Synansphecchia affinis*, *Adscita geryon*, *Eana penziana*, *Olethreutes stibianus*, *Endothenia lapideana*, *Eucosma aspidiscana*, *Hellinsia carphodactyla*, *Eurhodope cirrigerella*, *Phycitodes albatellus*, *Evergestis sophialis*, *Pyrgus serratulae*, *Pseudophilotes baton*, *Aricia agestis*, *Catarhoe rubidata*, *Catarhoe cuculata*, *Nebula salicata*, *Euphyia frustata*, *Eupithecia pyreneata*, *Eupithecia semigraphata*, *Ascotis selenaria*, *Charissa pullata*, *Setina irrorella*, *Nudaria mundana*, *Cryphia domestica*, *Abrostola asclepiadis*, *Hadena albimaculata*, *Chersotis multangula*, *Paradiarsia glareosa*, *Euxoa nigricans*, *Euxoa obelisca*, *Agrotis cinerea*. Početný výčet významných nálezu na tomto biotopu dokresluje neobvykle vysokou přírodovědeckou hodnotu těchto biotopů v měřítku České republiky.

Přes značné narušení bývalých pastvin na jižních svazích Čepičné a Chanovce plošnými výsadbami borovice lesní a černé zůstávají na těchto biotopech dosud zachovány vhodné podmínky pro řadu motýlích druhů. Z významnějších lze jmenovat: *Bohemannia pulverosella*, *Cedestis gysseleniella*, *Cedestis subfasciella*, *Decantha borkhauseni*, *Elachista subocella*, *Elachista subalbidella*, *Coleophora discordella*, *Lixodessa ochrofasciella*, *Catarhoe rubidata*, *Catarhoe cuculata*, *Thera firmata*, *Ascotis selenaria*, *Nudaria mundana*, *Thalophila matura*.

Na lokalitě jsou jen fragmentárně vyvinuty dubohabřové porosty a druhotné porosty listnatých dřevin mající společné znaky s dubohabřinami. Přes malý plošný rozsah těchto porostů je na ně vázán poměrně velký počet motýlích druhů. Z významnějších možno uvést: *Stigmella malella*, *Stigmella pyri*, *Perittia herrichiella*, *Pteropteryx dodecadactyla*, *Hemaris fuciformis*, *Thecla betulae*, *Plagodis pulveraria*, *Plagodis dolobraria*, *Leucodonta bicoloria*, *Blepharita satura*, *Mesoligia furuncula*.

Pěstelskými zásahy jsou silně pozmeněny dnešní bukové porosty, především pak na severních svazích Čepičné i Chanovce. Květnaté bučiny na jižních svazích jsou mnohem kvalitnější a jsou proto místem výskytu většího počtu motýlích druhů. Z nich některé jsou dokladem toho, že alespoň v okolí kóty Čepičné byly bukové porosty i v dávné minulosti. Z druhů typických pro bukové lesy je třeba uvést: *Stigmella tityrella*, *Stigmella hemargyrella*, *Ectoedemia liebwerdella* (tyto druhy se vyskytují v porostech neobvykle spoje, což je důkazem, že bukové porosty jsou na lokalitě na většině míst druhotného charakteru), *Lampronia corticella* (ojedinělý nález), *Nema-*

pogon wolffiellus, *Parornix fagivora*, *Phyllonorycter agilellus*, *Phyllonorycter tristrigellus*, *Phyllonorycter emberizaepennellus*, *Bucculatrix ulmifoliae* (tyto čtyři druhy jsou svým výskytem omezeny pouze na vrchol Čepičné, kde jsou bukové porosty ve fragmentech nejlépe zachované), *Argyresthia semitestacella* (druh překvapivě velmi hojný v květnatých bučinách na jižních svazích), *Ypsolopha parenthesesella*, *Coleophora badiipennella*, *Teleiodes fugacellus*, *Clepsis rurinana*, *Ancyliis upupana*, *Cydia fagiglandana* (tento obaleč se vyskytuje velmi hojně na vrcholu Čepičné a je též důkazem původnosti bučin v těchto partiích rezervace), *Aglia tau*, *Cyclophora linearia*, *Chloroclysta miata*, *Plagodis dolabraria*, *Stauropus fagi*, *Drymonia dodonaea*, *Ptilodon capucina*, *Ptilodontella cucullina*, *Parascotia fuliginaria*.

Zcela nepůvodní jsou na lokalitě smrkové porosty, které do těchto poloh fytogeograficky nepatří. Ve smrčinách se na lokalitě vyskytují pouze druhy se širokou ekologickou valencí, které jsou schopny obývat jakékoliv biotopy lesního charakteru. Mezi zjištěnými druhy jsou i takové, které se do porostů mohou dostat se sadbovým materiálem při jejich zakládání. Z druhů typických pro smrkové porosty stojí za zmínku: *Nematopogon robertellus*, *Nemapogon wolffiellus*, *Coleophora laricella* (škůdce na modřinu, který v abnormálně teplém roce 2000 měl dvě generace, což je u této skupiny naprosto ojedinělý jev), *Lampropteryx suffumata*.

Lesní paseky jsou přes svůj pomíjivý charakter místem výskytu některých druhů motýlů, které na nich nacházejí vhodné existenční podmínky. Druhové spektrum těchto biotopů je však na lokalitě chudé. Z významnějších nálezů nutno uvést: *Deilephila elpenor*, *Carterocephalus palaemon*, *Apatura iris*, *Boloria euphrosyne*, *Pararge egeria*, *Callophrys rubi*, *Lampropteryx suffumata*, *Parasemia plantaginis*, *Plusia putnami*, *Charanyca trigrammica*.

Druhovou pestrost motýlí fauny PR Čepičná doplňují druhy, které se na lokalitě běžně nevyskytují, avšak zalétají do území, případně na něm nacházejí druhotné útočiště. Jde jednak o druhy říční nivy, jednak o druhy ruderalní a segetální. Mezi těmito druhy jsou některé velmi významné z hlediska faunistického: *Stathmopoda pedella* (druh olšin), *Gelechia basipunctella* (druh žijící v jehnědách vrby červenice, která druhotně osidluje dna opuštěných lomů na okraji rezervace, nový druh pro Čechy), *Gelechia asinella* (druh se stejnými ekologickými nároky jako předešlý, potvrzení výskytu v Čechách), *Cnephassa punicana* (důležitý faunistický nález druhu poměrně nedávno objeveného v Čechách), *Epinotia cruciana* (lokální obaleč s vazbou na vrbové porosty, žije též na druhotných stanovištích ve dnech lomů), *Plagodis dolabraria*, *Furcula furcula*, *Earias clorana*, *Plusia putnami*, *Ipimorpha retusa*, *Brachylomia viminalis*.

Výsledky inventarizačního lepidopterologického průzkumu mají velký význam pro hodnocení původnosti a zachovalosti vegetačního krytu hodnoceného území. Na základě znalostí stanovištních nároků motýlích druhů a studia vegetačních poměrů lokality byly vypracovány návrhy pro plán péče ZCHÚ. Tyto návrhy je nutno dále konzultovat se specialisty v oboru ochrany přírody a lesními hospodáři. Důvodem pro rozvázný postup při realizaci péstebních opatření je konstatování, že dnešní stav především v lesních porostech rezervace není uspokojivý a vyžaduje dosti rozsáhlé rekonstrukční zásahy. Tyto zásahy je nutno provádět postupně, aby se zabránilo narušení stávající rovnováhy biotopů. Jejich cílem je postupně upřednostňování nelesních biotopů na jižně exponovaných svazích rezervace a změna druhového složení lesních porostů na severních svazích, kde jsou dnes široce zastoupeny smrčiny a další druhově nevyhovující porosty.

Na ploše rezervace je dnes řada nových lesních výsadeb, v nichž byly často použity nevhodné druhy dřevin na nevhodných stanovištích. Péče o lesní porosty musí být do budoucna realizována v úzké spolupráci s lesními organizacemi hospodařícími na lesní půdě, aby obnova lesních porostů neprobíhala v rozporu s tendencemi ochrany přírody v tomto bezesporu nanejvýš cenném území.

Plná ochrana PR Čepičná je s ohledem na nevšední přírodovědecké hodnoty území nesporně na místě. Nelze než doporučit pokračování dalších inventarizačních průzkumů i v dalších skupinách organizmů, které jistě přinesou cenné informace použitelné při realizaci péče o biotopy rezervace i důležité údaje faunistické.

6 Poděkování

Autor na tomto místě děkuje kolegovi J. Liškovi z Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti v Jílovšti-Strnadecích za poskytnutí doplňujících literárních a sbírkových údajů. Tyto převzaté údaje jsou v příloze č. 1. vyznačeny.

7 Literatura

- ČERNÝ J., 1996: Příspěvek k faunistice čeledi *Nepticulidae* Děčínska (*Lepidoptera*). – Klapalekiana, 32: 1–10.
- HAZDROVÁ M., KRÁSNÝ J., DAŇKOVÁ H., KNĚŽEK M., KULHÁNEK V. & TREFNÁ E., 1984: Vysvětlivky k základní hydrologické mapě ČSSR 1:200 000, list 22 Strakonice. – Ústřední ústav geologický, Praha, 1–132.
- LAŠTŮVKA Z., LIŠKA J., VÁVRA J., ELSNER V., LAŠTŮVKA A., MAREK J., DUFEK T., DVOŘÁK M., KOPEČEK F., PETRŮ M., SKYVA J. & VÍTEK P., 1994: Faunistic records from the Czech Republic. *Lepidoptera*. – Klapalekiana, 30: 197–206.
- MORAVEC J., BALÁTOVÁ-TULAČKOVÁ E., BLAŽKOVÁ D., HADAČ E., HEJNÝ S., HUSÁK Š., JENÍK J., KOLBEK J., KRAHULEC F., KROPÁČ Z., NEUHÄUSL R., RYBNÍČEK K., ŘEHOŘEK V. & VICHEREK J., 1995: Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení. – Severočeskou přírodou, Příloha 1995: 1–206.
- MORAVEC J., HUSOVÁ M., CHYTRÝ M. & NEUHÄUSLOVÁ Z., 2000: Přehled vegetace České republiky. Hydrofilní, mezofilní a xerofilní opadavé lesy, Sv. 2. – Academia, 319 p., Praha.
- NEUHÄUSLOVÁ Z., BLAŽKOVÁ D., GRULICH V., HUSOVÁ M., CHYTRÝ M., JENÍK J., JIRÁSEK J., KOLBEK J., KROPÁČ Z., LOŽEK V., MORAVEC J., PRACH K., RYBNÍČEK K., RYBNÍČKOVÁ E., & SÁDLO J., 1998: Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. – Academia, 341 p., Praha.
- NOVÁK I., LIŠKA J., ELSNER G., JAROŠ J., PETRŮ M., SKYVA J., SPITZER K., ŠPATENKA K., VÁVRA J. & WEIDENHOFER Z., 1997: Katalog motýlů (*Lepidoptera*) Čech. – Klapalekiana, 33 (Suppl.): 1–159.
- SKALA H., 1939: Miner in deutschen Landen. – Ztschr. Österr. Entomol. Ver., 24.
- SOFFNER J., 1928: O Tephroclystiích okolí sušického. – Čas. Čs. Společ. Entomol., 25: 33–40.
- STERNECK J. & ZIMMERMANN F., 1933: Prodrum der Schmetterlingsfauna Böhmens II. (*Microlepidoptera*). – Selbstverlag, 168 p., Karlsbad.
- VÁVRA J., 2001: Faunistic records from the Czech Republic. *Lepidoptera*. – Klapalekiana, 37: 131–133.
- VÁVRA J., 2002: Motýlí fauna přírodní památky Stroupeč v okrese Louny. – Sborník Okresního muzea v Mostě, řada přírodovědná, 24: 21–47.

Příloha 1

Soupis motýlích druhů zjištěných na lokalitě PR Čepičná s vyjádřením jejich vazby na jednotlivé biotopy rezervace a jejich indikačního významu

List of lepidopteran species registered in Čepičná Natural Reserve with expression of their association with the individual biotopes of the reserve and their indicative value

Vysvětlivky:

Sloupec M – symbolem M jsou označeni migranti

Typy biotopů ve sloupci Vazba na biotop:

1 – teplomilné trávníky (svaz *Bromion erecti*), 2 – teplomilné křoviny (svaz *Berberidion*), 3 – bývalé teplomilné doubravy (*Quercion pubescenti-petraeae*), 4 – bývalé pastviny porostlé borovicí (společenstvo *Brachypodium pinnatum-Quercus robur*), 5 – dubohabřiny a druhotné porosty listnatých dřevin (svaz *Carpinion*), 6 – květnaté bučiny (podsvaz *Cephalanthero-Fagenion*, podsvaz *Eu-Fagenion*), a jejich zkulturněné deriváty, 7 – smrkové výsadby, 8 – lesní paseky (třída *Epilobietea*), 9 – břehové porosty Otavy, druhotné vrbové porosty (svaz *Salicion albae*, svaz *Salicion triandrae*), 10 – ruderalní porosty (svaz *Arction lappae*, svaz *Sambuco-Salicion capreae*)

Sloupec Komentář:

K1–85 – druh je pod uvedeným číslem komentován v textu kapitoly 3.1

Liška (Turčáni) – nepublikované nálezy J. Lišky (M. Turčániho)

Citace literárního pramenu, ve kterém byl nález publikován

Druh	M	Vazba na biotop										Komentář			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
MICROPTERIX Hübner, 1825															
<i>aruncella</i> (Scopoli, 1763)													5		
ERIOCRANIA Zeller, 1851															
<i>unimaculella</i> (Zetterstedt, 1839)						4									
HEPIALUS Fabricius, 1775															
<i>hecla</i> (Linnaeus, 1758)		4	4												
<i>lupulinus</i> (Linnaeus, 1758)		4	4												
STIGMELLA Schrank, 1802															
<i>freyella</i> (Heyden, 1858)		3													K1
<i>betulicola</i> (Stainton, 1856)						4									
<i>microtheriella</i> (Stainton, 1854)						4									
<i>prunetorum</i> (Stainton, 1855)			3												
<i>malella</i> (Stainton, 1854)							3								
<i>rhamnella</i> (Her.-Sch., 1860)			3												
<i>thuringiaca</i> (Petry, 1904)					3										
<i>crataegella</i> (Klimesch, 1936)			3	3											
<i>oxyacanthella</i> (Stainton, 1854)			4	4											
<i>pyri</i> (Glitz, 1865)			3	3		3									
<i>desperatella</i> (Frey, 1856)					4										
<i>tityrella</i> (Stainton, 1854)									3						
<i>plagicolella</i> (Stainton, 1854)				4		4									
<i>splendidissima</i> (Her.-Sch., 1855)					4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	
<i>aeneofasciella</i> (Her.-Sch., 1855)		3													
<i>hemargyrella</i> (Kollar, 1832)									3						
BOHEMANNIA Stainton, 1859															
<i>pulverosella</i> (Stainton, 1849)			3		3										K2
ECTOEDEMIA Busck, 1907															
<i>liebwerdella</i> Zimmermann, 1940									3						
<i>albifasciella</i> (Heinemann, 1871)				3											
<i>atricollis</i> (Stainton, 1857)			4			4									
<i>arcuatella</i> (Her.-Sch., 1855)												3			
ANTISPILA Hübner, 1825															
<i>metallella</i> (Den. & Schiff., 1775)					2	2									K3
NEMATOPOGON Zeller, 1839															
<i>pilellus</i> (Den. & Schiff., 1775)					4	4									
<i>swammerdamellus</i> (Linnaeus, 1758)				4	4	4	4	4	4	4					
<i>robertellus</i> (Clerck, 1759)										3					
ADELA Latreille, 1796															
<i>metallica</i> (Poda, 1761)		3													
<i>minimella</i> (Den. & Schiff., 1775)		3		3											
<i>degeerella</i> (Linnaeus, 1758)				3		3									
<i>reaumurella</i> (Linnaeus, 1758)				4		4									
<i>viollella</i> (Den. & Schiff., 1775)		3	3												
CAUCHAS Zeller, 1839															
<i>rufimitrella</i> (Scopoli, 1763)									3						
<i>fibulella</i> (Den. & Schiff., 1775)												3			
INCURVARIA Haworth, 1828															

Druh	M	Vazba na biotop										Komentár			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
<i>pectinea</i> Haworth, 1828					4										
LAMPRONIA Stephens, 1829															
<i>corticella</i> (Linnaeus, 1758)						3									
TISCHERIA Zeller, 1839															
<i>ekebladella</i> (Bjerkander, 1795)				4											
<i>marginata</i> (Haworth, 1828)		3	3	3	3				3			3			
<i>gaunacella</i> (Duponchel, 1843)			2												
<i>angusticollata</i> (Duponchel, 1843)			4												
DAHLICA Enderlein, 1912															
<i>triquetrella</i> (Hübner, 1813)			4	4	4	4									
TALEPORIA Hübner, 1825															
<i>tubulosa</i> (Retzius, 1783)					4	4									
PROUTIA Tutt, 1899															
<i>betulina</i> (Zeller, 1839)				4	4	4									
PSYCHE Schrank, 1801															
<i>casta</i> (Pallas, 1767)			4	4	4	4	4	4	4	4	4	4			
<i>crassiorella</i> (Bruand, 1851)				3		3									
EPICHOPTERIX Hübner, 1825															
<i>plumella</i> (Den. & Schiff., 1775)		4			4										
CANEPHORA Hübner, 1822															
<i>hirsuta</i> (Poda, 1761)					4										
APTERONA Milliére, 1857															
<i>helicoidea</i> (Vallot, 1827)				3											
MOROPHAGA Her.-Sch., 1853															
<i>choragella</i> (Den. & Schiff., 1775)						4	4	4			4				
SCARDIA Treitschke, 1830															
<i>tessulatella</i> (Lienig & Zeller, 1846)						4	4	4			4				
HAPLOTINEA Diakonoff & Hinton, 1956															
<i>insectella</i> (Fabricius, 1794)		4	4												
INFURCITINEA Spuler, 1910															
<i>ignicomella</i> (Heydenreich, 1851)					4										
NEMAPOGON Schrank, 1802															
<i>granellus</i> (Linnaeus, 1758)					4	4	4	4	4	4	4	4	4		
<i>cloacellus</i> (Haworth, 1828)							4	4							
<i>wolffellus</i> Kars. & Niels., 1976							3	3							
TRIXOMERA Zagulajev, 1959															
<i>parasitella</i> (Hübner, 1796)		4	4	4											
MONOPIS Hübner, 1825															
<i>laevigella</i> (Den. & Schiff., 1775)		5	5												
<i>weaverella</i> (Scott, 1858)		3	3	3											
<i>obviella</i> (Den. & Schiff., 1775)		5	5	5											
<i>imella</i> (Hübner, 1813)		5	5	5											
TINEA Linnaeus, 1758															
<i>semifulvella</i> Haworth, 1828					4	4									
<i>trinotella</i> Thunberg, 1794				5	5	5									
CALOPTILIA Hübner, 1825															
<i>alchimiella</i> (Scopoli, 1763)					3	3									
<i>stigmatella</i> (Fabricius, 1781)						3					3				
<i>syringella</i> (Fabricius, 1794)						4	4								
ASPILAPTERYX Spuler, 1910															
<i>limosella</i> (Duponchel, 1843)		3	3												
CALYBITES Hübner, 1822															
<i>phasianipennellus</i> (Hübner, 1813)		5	5												
EUCALYBITES Kumata, 1982															
<i>auroguttellus</i> (Stephens, 1835)		4	4												
PARECTOPA Clemens, 1860															
<i>ononidis</i> (Zeller, 1839)		3													
LEUCOSPILAPTERYX Spuler, 1910															
<i>omissella</i> (Stainton, 1848)									3			3			
PARORNIX Spuler, 1910															
<i>fagivora</i> (Frey, 1861)							3								
<i>anglicella</i> (Stainton, 1850)			4	4	4	4				x		4			
<i>anguliferella</i> (Zeller, 1847)			3												
<i>devoniella</i> (Stainton, 1850)					4	4									
<i>petiolella</i> (Frey, 1861)			3			3									
<i>betulae</i> (Stainton, 1854)						4									
<i>torquillella</i> (Zeller, 1850)			4												
PHYLLONORYCTER Hübner, 1822															
<i>quercifoliellus</i> (Zeller, 1839)				4	4	4									

Druh	M	Vazba na biotop										Komentár			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
<i>roboris</i> (Zeller, 1839)					4	4	4								
<i>maestingellus</i> (Müller, 1764)											3				
<i>muelleriellus</i> (Zeller, 1839)						3	3	3							
<i>strigulatellus</i> (Ln. & Zeller, 1846)											3				
<i>coryli</i> (Nickerl, 1851)							4								
<i>corylifoliellus</i> (Hübner, 1796)											4				
<i>ulmifoliellus</i> (Hübner, 1817)											4				
<i>nicellii</i> (Stainton, 1851)											3				
<i>agilellus</i> (Zeller, 1846)												4			
<i>tristrigellus</i> (Haworth, 1828)												3			
<i>emberizaepennellus</i> (Bouché, 1834)											4	4			
<i>cerasicolellus</i> (Her.-Sch., 1855)											4				
<i>pomonellus</i> (Zeller, 1846)									4		4				
<i>blancardellus</i> (Fabricius, 1781)											4				
<i>oxyacanthae</i> (Frey, 1856)											4		4		
<i>sorbi</i> (Frey, 1855)											4	4	4		
<i>salicellus</i> (Zeller, 1846)														3	3
<i>medicaginellus</i> (Gerasimov, 1930)		4	4												
<i>insignitellus</i> (Zeller, 1846)		2													K4
PHYLLONORISTIS Zeller, 1848															
<i>saligna</i> (Zeller, 1839)													4	4	
BUCCULATRIX Zeller, 1839															
<i>cratellus</i> (Zeller, 1839)		3	3												
<i>nigricomella</i> (Zeller, 1839)		3	3												
<i>nottei</i> Petry, 1912														4	
<i>bechsteinella</i> (Bchst. & Scharf., 1805)									3	3		3			
<i>ulmella</i> Zeller, 1848											3	3			
<i>ulmifoliae</i> (Hering, 1930)													3		
<i>thoracella</i> (Thunberg, 1794)										5		5	5	5	
<i>frangutella</i> (Goeze, 1783)									4	4	4				
TINAGMA Zeller, 1839															
<i>perdicellus</i> Zeller, 1839											3				
YPONOMEUTA Latreille, 1796															
<i>evonymellus</i> (Linnaeus, 1758)										3					
<i>cagnagellus</i> (Hübner, 1813)										4					
<i>plumbellus</i> (Den. & Schiff., 1775)										3					
<i>sedollus</i> Treitschke, 1832										3	3				
SWAMMERDAMIA Hübner, 1825															
<i>pyrella</i> (de Villers, 1789)										4					
PARASWAMMERDAMIA Friese, 1960															
<i>albicapitella</i> (Scharfenberg, 1805)												3			
CEDESTIS Zeller, 1839															
<i>gysseleniella</i> Zeller, 1839												3			
<i>subfasciella</i> (Stephens, 1834)												3			
OCNEROSTOMA Zeller, 1847															
<i>piniariellus</i> Zeller, 1847												3			
PRAYS Hübner, 1825															
<i>fraxinellus</i> (Bjerkander, 1784)												5	5		5
ARGYRESTHIA Hübner, 1825															
<i>abdominalis</i> Zeller, 1839												1			K5, LIŠKA
<i>pygmaeella</i> (Den. & Schiff., 1775)														3	
<i>curvella</i> (Linnaeus, 1761)												4			
<i>retinella</i> Zeller, 1839													4		
<i>spinosella</i> Stainton, 1849										4					
<i>semifusca</i> (Haworth, 1828)										3			3		
<i>pruniella</i> (Clerck, 1759)										4					
<i>bonnetella</i> (Linnaeus, 1758)											3				
<i>semitestacella</i> (Curtis, 1833)													2		K6
YPSOLOPHA Latreille, 1796															
<i>dentella</i> (Fabricius, 1775)												3			
<i>scabrella</i> (Linnaeus, 1761)										3					
<i>horridella</i> (Treitschke, 1835)										3					
<i>parenthesella</i> (Linnaeus, 1761)	</														

Druh	M	Vazba na biotop										Komentář									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10										
SOPHRONIA Hübner, 1825																					
<i>sicariella</i> (Zeller, 1839)	4	4																			
APROAEREMA Durrant, 1897																					
<i>anthyllidella</i> (Hübner, 1813)			4																		
SYNCOPACMA Meyrick, 1925																					
<i>coronillella</i> (Treitschke, 1833)	4																				
LIXODESSA Gozmány, 1957																					
<i>ochrofasciella</i> (Toll, 1936)	1			1																	K29
ACOMPSIA Hübner, 1825																					
<i>cinerella</i> (Clerck, 1759)				4																	
ANACAMPSIS Curtis, 1827																					
<i>scintillella</i> (Fischer v.R., 1841)					3																
<i>obscura</i> (Den. & Schiff., 1775)			3																		
MESOPHLEPS Hübner, 1825																					
<i>silacella</i> (Hübner, 1796)	3		3																		
DICHOMERIS Hübner, 1818																					
<i>marginella</i> (Fabricius, 1781)				1																	K30
<i>derasella</i> (Den. & Schiff., 1775)			3		3																
HELCYSTOGRAMMA Zeller, 1877																					
<i>lutatella</i> (Her.-Sch., 1854)	4																				
<i>rufescens</i> (Haworth, 1828)	3																				
BEMBEZIA Hübner, 1819																					
<i>albanensis</i> (Rebel, 1918)	2																				K31
SYNANSPHECIA Capuse, 1973																					
<i>affinis</i> (Staudinger, 1856)	1		1																		K32, Novák et al. 1997
CHAMAESPHECIA Spuler, 1910																					
<i>empiformis</i> (Esper, 1783)	4		4																		
ADSCITA Retzius, 1783																					
<i>geryon</i> (Hübner, 1813)				1																	K33
ZYGAENA Fabricius, 1775																					
<i>carniolica</i> (Scopoli, 1763)	3	3																			
<i>loti</i> (Den. & Schiff., 1775)	3	3																			
<i>viciae</i> (Den. & Schiff., 1775)	3	3																			
<i>ephialtes</i> (Linnaeus, 1767)	2	2																			
<i>angelicae</i> Ochseneimer, 1808	3	3																			
<i>filipendulae</i> (Linnaeus, 1758)	3	3																			
ANTHOPHILA Haworth, 1811																					
<i>fabriciana</i> (Linnaeus, 1767)						3				3	3										
TEBENNA Billberg, 1820																					
<i>bjerkandrella</i> (Thunberg, 1784)	1																				K34
CHOREUTIS Hübner, 1825																					
<i>pariana</i> (Clerck, 1759)						4															
PANDEMIS Hübner, 1825																					
<i>corylana</i> (Fabricius, 1794)						5															
ARGYROTAENIA Stephens, 1852																					
<i>jungiana</i> (Thunberg, 1797)	5	5	5	5																	
ARCHIPS Hübner, 1822																					
<i>podanus</i> (Scopoli, 1763)						5															
<i>xylosteanus</i> (Linnaeus, 1758)						5															
SYNDEMIS Hübner, 1825																					
<i>musculana</i> (Hübner, 1799)	5	5	5	5																	
CLEPSIS Guenée, 1845																					
<i>rurinana</i> (Linnaeus, 1758)							4														
PERICLEPSIS Bradley, 1977																					
<i>cinctana</i> (Den. & Schiff., 1775)					4																
CAPUA Stephens, 1834																					
<i>vulgana</i> (Frölich, 1828)						5		5													
PHILEDONE Hübner, 1825																					
<i>gerningana</i> A1804	4	4																			
CNEPHASIA Curtis, 1826																					
<i>stephensiana</i> (Doubleday, 1849)	5	5	5						5	5	5										
<i>pumicana</i> (Zeller, 1847)											3										
<i>asseclana</i> (Den. & Schiff., 1775)	5	5	5																		
<i>genitalana</i> Pierce & Metcalfe, 1922	4	4	4																		
<i>incertana</i> (Treitschke, 1835)	4	4	4																		
TORTRICOIDES Guenée, 1845																					
<i>alternellus</i> (Den. & Schiff., 1775)						5	5														
NEOSPHALEROPTERA Réal, 1953																					
<i>nubilana</i> (Hübner, 1799)		4																			

Druh	M	Vazba na biotop										Komentář										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10											
EANA Billberg, 1820																						
<i>penziana</i> (Thunberg, 1791)				2																		K35
TORTRIX Linnaeus, 1758																						
<i>viridana</i> (Linnaeus, 1758)				4		4																
ACLERIS Hübner, 1825																						
<i>rhombana</i> (Den. & Schiff., 1775)				4																		
AGAPETA Hübner, 1822																						
<i>hamana</i> (Linnaeus, 1758)	4	4																				
EUPOECILIA Stephens, 1829																						
<i>angustana</i> (Hübner, 1799)	3	3																				
AETHES Billberg, 1820																						
<i>smeathmanniana</i> (Fabricius, 1781)	5	5																				
<i>hartmanniana</i> (Clerck, 1759)	3	3	3	3																		
COCHYLIDIA Obraztsov, 1956																						
<i>implicitana</i> (Wocke, 1856)						4																
ISOTRIAS Meyrick, 1895																						
<i>rectifasciana</i> (Haworth, 1811)						4	4															
CELYPHA Hübner, 1825																						
<i>striana</i> (Den. & Schiff., 1775)	4	4																				
<i>rufana</i> (Scopoli, 1763)	3	3																				
<i>rurestrana</i> (Duponchel, 1843)						3	3															
<i>cespitana</i> (Hübner, 1817)	4	4	4																			
OLETHREUTES Hübner, 1822																						
<i>arcuellus</i> (Clerck, 1759)												5	5									
<i>bifascianus</i> (Haworth, 1811)												4										
<i>stibianus</i> (Guenée, 1845)												3										K36
<i>lacunanus</i> (Den. & Schiff., 1775)	5	5	5	5																	5	
HEDYA Hübner, 1825																						
<i>pruniana</i> (Hübner, 1799)				4																		
<i>salicella</i> (Linnaeus, 1758)																					4	
ENDOTHENIA Stephens, 1852																						
<i>oblongana</i> (Haworth, 1811)	3																					
<i>ericetana</i> (Humphreys & Westwood, 1845)				3	3																	
<i>lapideana</i> (Her.-Sch., 1851)					1																	K37
ANCYLIS Hübner, 1825					</																	

Druh	M	Vazba na biotop										Komentář								
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10									
<i>coronillana</i> (Lienig & Zeller, 1846)		4	4																	
DICHORAMPHA Guenée, 1845																				
<i>petiverella</i> (Linnaeus, 1758)		4																		4
<i>sequana</i> (Hübner, 1799)		4																		
<i>consortana</i> Stephens, 1852																				K41, LAŠTŮVKA et al. 1994
<i>simpliciana</i> (Haworth, 1811)		4	4																	
<i>sedatana</i> (Busck, 1906)		4	4																	
EPERMENIA Hübner, 1825																				
<i>illigerella</i> (Hübner, 1813)						3														
PTEROPTERYX Hannemann, 1959																				
<i>dodecadactyla</i> (Hübner, 1813)						1														K42
OXYPTILUS Zeller, 1841																				
<i>chrysodactylus</i> (Den. & Schiff., 1775)						3														
<i>parvidactylus</i> (Haworth, 1811)						3														
MARASMARCHA Meyrick, 1886																				
<i>lunaedactyla</i> (Haworth, 1811)		2																		K43
CNAEMIDOPHORUS Wallengren, 1862																				
<i>rhododactylus</i> (Den. & Schiff., 1775)				4																
STENOPTILIA Hübner, 1825																				
<i>bipunctidactyla</i> (Scopoli, 1763)						3														
MERRIFIELDIA Tutt, 1905																				
<i>tridactyla</i> (Linnaeus, 1758)						3														
PTEROPHORUS Schaffer, 1766																				
<i>pentadactylus</i> (Linnaeus, 1758)		5	5	5	5				5	5	5									
HELLINSIA Tutt, 1905																				
<i>carphodactyla</i> (Hübner, 1813)					2															K44
<i>lienigiana</i> (Zeller, 1852)									3		3									
EMMELINA Tutt, 1905																				
<i>monodactyla</i> (Linnaeus, 1758)		5	5	5	5				5	5	5									
GALLERIA Fabricius, 1798																				
<i>mellonella</i> (Linnaeus, 1758)		4	4																	
APHOMIA Hübner, 1825																				
<i>sociella</i> (Linnaeus, 1758)		4	4																	
ONCOCERA Stephens, 1829																				
<i>semirubella</i> (Scopoli, 1763)		4	4																	
SELAGIA Hübner, 1825																				
<i>argyrella</i> (Den. & Schiff., 1775)		3	3																	
<i>spadicella</i> (Hübner, 1796)		3																		
DIORYCTRIA Zeller, 1846																				
<i>abietella</i> (Den. & Schiff., 1775)						4			4											
PHYCITA Curtis, 1828																				
<i>roborella</i> (Den. & Schiff., 1775)						3			3											
PYLA Grote, 1882																				
<i>fusca</i> (Haworth, 1811)									4											
PEMPELIELLA Caradja, 1916																				
<i>dilutella</i> (Den. & Schiff., 1775)						2														K45
<i>ornatella</i> (Den. & Schiff., 1775)						2														K46
ACROBASIS Zeller, 1839																				
<i>consociella</i> (Hübner, 1813)						4			4											
TRACHYCERA Ragonot, 1893																				
<i>marmorea</i> (Haworth, 1811)									2											K47
<i>advenella</i> (Zincken, 1818)										4										
NEPHOPTERYX Hübner, 1825																				
<i>angustella</i> (Hübner, 1796)										3										
EURHODOPE Hübner, 1825																				
<i>cirrigerella</i> (Zincken, 1818)											1									K48
PHYCITODES Hampson, 1917																				
<i>albatellus</i> (Ragonot, 1887)											3									
HYPOPYGIA Hübner, 1825																				
<i>costalis</i> (Fabricius, 1775)												5								
SYNAPHE Hübner, 1825																				
<i>punctalis</i> (Fabricius, 1775)		4	4																	
PYRALIS Linnaeus, 1758																				
<i>farinalis</i> (Linnaeus, 1758)		5	5	5																
ENDOTRICHIA Zeller, 1847																				
<i>flammealis</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4																	
ACENTRIA Stephens, 1829																				
<i>ephemerella</i> (Den. & Schiff., 1775)																				3
ELOPHILA Hübner, 1822																				

Druh	M	Vazba na biotop										Komentář									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10										
<i>nymphaeata</i> (Linnaeus, 1758)																					3
CHRYSOLEUCHIA Hübner, 1825																					
<i>culmella</i> (Linnaeus, 1758)		4	4																		
CRAMBUS Fabricius, 1798																					
<i>lathoniellus</i> (Zincken, 1817)		4	4																		4
<i>perlellus</i> (Scopoli, 1763)		3	3																		
AGRIPHILA Hübner, 1825																					
<i>tristella</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4																		4
<i>inquinatella</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4	4	4																
<i>straminella</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4	4	4																
CATOPTRIA Hübner, 1825																					
<i>permutatella</i> (Her.-Sch., 1848)													3								
<i>falsella</i> (Den. & Schiff., 1775)													4								
SCOPARIA Haworth, 1811																					
<i>pyralis</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4	4	4																
EUDONIA Billberg, 1820																					
<i>mercuriella</i> (Linnaeus, 1758)													4								
EVERGESTIS Hübner, 1825																					
<i>frumentalis</i> (Linnaeus, 1761)		4	4																		
<i>sophialis</i> (Fabricius, 1787)													2								K49

Druh	M	Vazba na biotop										Komentář
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
<i>pusaria</i> (Linnaeus, 1758)						4				4		
<i>exanthemata</i> (Scopoli, 1763)						4				4		
CAMPAEA Lamarck, 1816												
<i>margaritata</i> (Linnaeus, 1767)					5	5						
HYLAEA Hübner, 1822												
<i>fasciaria</i> (Linnaeus, 1758)							4					
GNOPHOS Treitschke, 1825												
<i>obscuratus</i> (Den. & Schiff., 1775)				4								
CHARISSA Curtis, 1826												
<i>pullata</i> (Den. & Schiff., 1775)				3								K73
SIONA Duponchel, 1829												
<i>lineata</i> (Scopoli, 1763)		5	5		5							
FURCULA Lamarck, 1816												
<i>furcula</i> (Clerck, 1759)										4		
STAUROPUS Germar, 1812												
<i>fagi</i> (Linnaeus, 1758)						4						
DRYMONIA Hübner, 1819												
<i>dodonaea</i> (Den. & Schiff., 1775)						4						
PHEOSIA Hübner, 1819												
<i>gnoma</i> (Fabricius, 1776)					3	3						
PTEROSTOMA Germar, 1812												
<i>palpinum</i> (Clerck, 1759)					5							
PTILODON Hübner, 1822												
<i>capucina</i> (Linnaeus, 1758)					4	4						
PTILODONTELLA Kiriakoff, 1967												
<i>cucullina</i> (Den. & Schiff., 1775)					3	3						
LEUCODONTA Staudinger, 1892												
<i>bicoloria</i> (Den. & Schiff., 1775)					3							
ELIGMODONTA Kiriakoff, 1967												
<i>ziczac</i> (Linnaeus, 1758)					4					4		
ORGYIA Ochsenheimer, 1810												
<i>antiqua</i> (Linnaeus, 1758)		5	5	5								
CALLITEARA Butler, 1881												
<i>pudibunda</i> (Linnaeus, 1758)			5	5								
LYMANTRIA Hübner, 1819												
<i>monacha</i> (Linnaeus, 1758)							5	5				
<i>dispar</i> (Linnaeus, 1758)				5	5	5	5					
SETINA Schrank, 1802												
<i>irrorella</i> (Linnaeus, 1758)		2	2	2								K74
NUDARIA Haworth, 1809												
<i>mundana</i> (Linnaeus, 1761)				2	2							K75
CYBOSIA Hübner, 1819												
<i>mesomella</i> (Linnaeus, 1758)		4	4									
EILEMA Hübner, 1819												
<i>lutarellum</i> (Linnaeus, 1758)			3	3								
<i>lurideolum</i> (Zincken, 1817)					4	4	4	4				
<i>depressum</i> (Esper, 1787)					4	4	4	4				
PARASEMIA Hübner, 1820												
<i>plantaginis</i> (Linnaeus, 1758)								3				
ARCTIA Schrank, 1802												
<i>caja</i> (Linnaeus, 1758)		5	5									
DIACRISIA Hübner, 1819												
<i>sannio</i> (Linnaeus, 1758)		5	5									
SPILOSOMA Curtis, 1825												
<i>lubricipeda</i> (Linnaeus, 1758)		5	5									
PHRAGMATOBIA Stephens, 1828												
<i>fuliginosa</i> (Linnaeus, 1758)					5			5				
CALLIMORPHA Latreille, 1809												
<i>quadripunctaria</i> (Poda, 1761)		4	4									
POLYPOGON Schrank, 1802												
<i>tentacularius</i> (Linnaeus, 1758)				4	4							
RIVULA Guenée, 1845												
<i>sericealis</i> (Scopoli, 1763)								5	5			
PARASCOTIA Hübner, 1825												
<i>fuliginaria</i> (Linnaeus, 1761)						3	3					
HYPENA Schrank, 1802												
<i>proboscidalis</i> (Linnaeus, 1758)						5	5	5	5	5		
PHYTOMETRA Haworth, 1809												
<i>viridaria</i> (Clerck, 1759)		2										K76

Druh	M	Vazba na biotop										Komentář
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
SCOLIOPTERYX Germar, 1810												
<i>libatrix</i> (Linnaeus, 1758)											3	
CATOCALA Schrank, 1802												
<i>fulminea</i> (Scopoli, 1763)			3									
LYGEPHILA Billberg, 1820												
<i>craccae</i> (Den. & Schiff., 1775)		3	3									
CALLISTEGE Hübner, 1823												
<i>mi</i> (Clerck, 1759)		4	4									
EUCLIDIA Ochsenheimer, 1816												
<i>glyphica</i> (Linnaeus, 1758)		5	5									
NYCTEOLA Hübner, 1822												
<i>revayana</i> (Scopoli, 1772)						4						
EARIAS Hübner, 1825												
<i>clorana</i> (Linnaeus, 1761)											3	
COLOCASIA Ochsenheimer, 1816												
<i>coryli</i> (Linnaeus, 1758)						5	5					
ACRONICTA Ochsenheimer, 1816												
<i>megacephala</i> (Den. & Schiff., 1775)											5	
<i>leporina</i> (Linnaeus, 1758)							4				4	
<i>auricoma</i> (Den. & Schiff., 1775)		5	5	5	5							
<i>rumicis</i> (Linnaeus, 1758)		5	5	5	5							
CRANIOPHORA Snellen, 1867												
<i>ligustri</i> (Den. & Schiff., 1775)				3	3							
CRYPHIA Hübner, 1818												
<i>algae</i> (Fabricius, 1775)								3	3			
<i>domestica</i> (Hufnagel, 1766)								3				
EMMELIA Hübner, 1821												
<i>trabealis</i> (Scopoli, 1763)		3	3									
PROTODELTOTE Ueda, 1984												
<i>pygarga</i> (Hufnagel, 1766)		4	4									
DELTOTE Reichenbach, 1817												
<i>deceptoris</i> (Scopoli, 1763)		4	4									
MACDUNNOUGHIA Kostrowicki, 1961												
<i>confusa</i> (Stephens, 1850)		5							5		5	
PLUSIA Ochsenheimer, 1816												
<i>putnami</i> (Grote, 1873)										3	3	
DIACHRYSLIA Hübner, 1821												
<i>chrysitis</i> (Linnaeus, 1758)		5	5									
AUTOGRAPHIA Hübner, 1821												
<i>gamma</i> (Linnaeus, 1758)	M	5	5	5							5	
ABROSTOLA Ochsenheimer, 1816												
<i>asclepiadis</i> (Den. & Schiff., 1775)				2								K77
CUCULLIA Schrank, 1802												
<i>verbasci</i> (Linnaeus, 1758)								4				
CALOPHASIA Stephens, 1829												
<i>lunula</i> (Hufnagel, 1766)								4	4			
AMPHIPYRA Ochsenheimer, 1816												
<i>pyramidea</i> (Linnaeus, 1758)								4	4		4	
<i>tragopoginis</i> (Clerck, 1759)								5	5		5	
ELAPHRIA Hübner, 1818												
<i>venustula</i> (Hübner, 1790)		4										
CARADRINA Ochsenheimer, 1816												
<i>morpheus</i> (Hufnagel, 1766)		5	5									
PARADRINA Boursin, 1937												
<i>selini</i> Boisduval, 1840		5	5									
HOPLODRINA Boursin, 1937												
<i>octogenaria</i> (Goeze, 1781)		5	5									
<i>blanda</i> (Den. & Schiff., 1775)		5	5									
<i>respersa</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4									
THALPOPHILA Hübner, 1820												
<i>matura</i> (Hufnagel, 1766)		4	4					4				
EUPLEXIA Stephens, 1829												
<i>lucipara</i> (Linnaeus, 1758)		5						5	5		5	
IPIMORPHA Hübner, 1821												
<i>retusa</i> (Linnaeus, 1761)											3	
COSMIA Ochsenheimer, 1816												
<i>trapezina</i> (Linnaeus, 1758)									5			
AGROCHOLA Hübner, 1821												
<i>circellaris</i> (Hufnagel, 1766)									5			

Druh	M	Vazba na biotop										Komentář		
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
<i>nitida</i> (Den. & Schiff., 1775)					4									
<i>helvola</i> (Linnaeus, 1758)					5									
<i>litura</i> (Linnaeus, 1761)					5									
<i>laevis</i> (Hübner, 1803)					4									
EUPSILIA Hübner, 1821														
<i>transversa</i> (Hufnagel, 1766)					5									
CONISTRA Hübner, 1821														
<i>vaccinii</i> (Linnaeus, 1761)					5									
<i>rubiginosa</i> (Scopoli, 1763)					4									
<i>rubiginea</i> (Den. & Schiff., 1775)					4									
BRACHYLOMIA Hampson, 1906														
<i>viminalis</i> (Fabricius, 1777)									3					
ALLOPHYTES Tams, 1942														
<i>oxyacanthae</i> (Linnaeus, 1758)			4											
ANTITYPE Hübner, 1821														
<i>chi</i> (Linnaeus, 1758)					4									
AMMOCONIA Lederer, 1857														
<i>caecimacula</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4											
BLEPHARITA Hampson, 1907														
<i>satura</i> (Den. & Schiff., 1775)					4	4								
APAMEA Ochsenheimer, 1816														
<i>monoglypha</i> (Hufnagel, 1766)		4	4											
<i>crenata</i> (Hufnagel, 1766)		4	4											
<i>remissa</i> (Hübner, 1809)		4	4											
<i>anceps</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4											
<i>sordens</i> (Hufnagel, 1766)		4	4											
OLIGIA Hübner, 1821														
<i>strigilis</i> (Linnaeus, 1758)				4	4	4								
<i>latruncula</i> (Den. & Schiff., 1775)					4	4								
MESOLIGIA Boursin, 1965														
<i>furuncula</i> (Den. & Schiff., 1775)					4	4								
MESAPAMEA Heinicke, 1959														
<i>secalis</i> (Linnaeus, 1758)		4	4	4	4									
LUPERINA Boisduval, 1829														
<i>testacea</i> (Den. & Schiff., 1775)		4												
AMPHIPOEA Billberg, 1820														
<i>oculea</i> (Linnaeus, 1761)		4												
CHARANYCA Billberg, 1820														
<i>trigrammica</i> (Hufnagel, 1766)		4	4											
DISCESTRA Hampson, 1905														
<i>trifolii</i> (Hufnagel, 1766)		5												
LACANOBIJA Billberg, 1820														
<i>aliena</i> (Hübner, 1809)		3	3											
<i>oleracea</i> (Linnaeus, 1758)		5	5											
<i>contigua</i> (Den. & Schiff., 1775)		2	2											
<i>thalassina</i> (Hufnagel, 1766)		4	4											
<i>suasa</i> (Den. & Schiff., 1775)		5	5											
HADA Billberg, 1820														
<i>plebeja</i> (Linnaeus, 1761)		5												
HADENA Schrank, 1802														
<i>albimacula</i> (Borkhausen, 1792)				2										K78
HELIOPHOBUS Boisduval, 1829														
<i>reticulatus</i> (Goeze, 1781)		4	4											
MELANCHRA Hübner, 1820														
<i>persicariae</i> (Linnaeus, 1761)		5	5											
<i>pisi</i> (Linnaeus, 1758)		5	5											
MAMESTRA Ochsenheimer, 1816														
<i>brassicae</i> (Linnaeus, 1758)		5	5											
POLIA Ochsenheimer, 1816														
<i>bombycina</i> (Hufnagel, 1766)					4			4						
LEUCANIA Ochsenheimer, 1816														
<i>comma</i> (Linnaeus, 1761)		3	3											
MYTHIMNA Ochsenheimer, 1816														
<i>conigera</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4											
<i>ferrago</i> (Fabricius, 1787)		4	4											
<i>albipuncta</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4											
<i>pallens</i> (Linnaeus, 1758)		4	4											
<i>l-album</i> (Linnaeus, 1767)	M	5	5											
<i>scirpi</i> (Duponchel, 1836)									3					

Druh	M	Vazba na biotop										Komentář		
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
ORTHOSIA Ochsenheimer, 1816														
<i>incerta</i> (Hufnagel, 1766)						5								
<i>gothica</i> (Linnaeus, 1758)						5								
<i>cruda</i> (Den. & Schiff., 1775)						4								
<i>cerasi</i> (Fabricius, 1775)						5								
<i>gracilis</i> (Den. & Schiff., 1775)						5								
PANOLIS Hübner, 1821														
<i>flammea</i> (Den. & Schiff., 1775)						3								
EGIRA Duponchel, 1845														
<i>conspicillaris</i> (Linnaeus, 1758)		5	5			5								
CERAPTERYX Curtis, 1833														
<i>graminis</i> (Linnaeus, 1758)		4	4			4								
THOLERA Hübner, 1821														
<i>decimalis</i> (Poda, 1761)		4	4			4								
<i>cespitis</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4			4								
PACHETRA Guenée, 1841														
<i>sagittigera</i> (Hufnagel, 1766)		4	4			4								
AXYLIA Hübner, 1821														
<i>putris</i> (Linnaeus, 1761)		5	5			5								
OCHROPLEURA Hübner, 1821														
<i>plecta</i> (Linnaeus, 1761)		5	5			5								
NOCTUA Linnaeus, 1758														
<i>pronuba</i> (Linnaeus, 1758)		5	5			5								
<i>orbona</i> (Hufnagel, 1766)		4	4			4								
<i>comes</i> Hübner, 1813		4	4			4								
<i>fimbriata</i> (Schreber, 1759)		5	5			5								
EPILECTA Hübner, 1821														
<i>linogrisea</i> (Den. & Schiff., 1775)		3	3											K79
CHERSOTIS Boisduval, 1840														
<i>multangula</i> (Hübner, 1803)						3								K80
PARADIARSIA McDunnough, 1929														
<i>glareosa</i> (Esper, 1788)		3				3								K81
XESTIA Hübner, 1818														
<i>c-nigrum</i> (Linnaeus, 1758)		5	5			5								
<i>ditrapezium</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4			4								
<i>triangulum</i> (Hufnagel, 1766)		4	4			4								
<i>baja</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4			4								
<i>rhomboidea</i> (Esper, 1790)		4	4			4								
<i>sexstrigata</i> (Haworth, 1809)		4	4			4								
<i>xanthographa</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4			4								
CERASTIS Ochsenheimer, 1816														
<i>rubricosa</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4			4								
EUXOA Hübner, 1821														
<i>aquilina</i> (Den. & Schiff., 1775)		4	4											
<i>nigricans</i> (Linnaeus, 1761)		4	4			4								
<i>obelisca</i> (Den. & Schiff., 1775)		3	3			3								
AGROTIS Ochsenheimer, 1816														
<i>ippsilon</i> (Hufnagel, 1766)	M	5	5										5	
<i>exclamationis</i> (Linnaeus, 1758)		5	5										5	
<i>clavis</i> (Hufnagel, 1766)		3	3											
<i>segetum</i> (Den. & Schiff., 1775)		5	5										5	
<i>cinerea</i> (Den. & Schiff., 1775)									3					K82
DILOBA Boisduval, 1840														
<i>caeruleocephala</i> (Linnaeus, 1758)									4					

VEGETAČNÍ MAPA PR ČEPIČNÁ
1 : 10 000
stav k 3.7.1999

Pokyny pro autory

Sborník Západočeského muzea v Plzni, Příroda, uveřejňuje původní botanické, geologické, paleontologické a zoologické práce, které mají vztah k území západních Čech. Rozsah studie je omezen na 200 000 znaků (přibližně 110 stran normovaného strojopisu). Možnost opublikování rozsáhlejšího díla je nutno předem projednat s redaktorem.

Rukopis práce musí obsahovat název článku a jeho překlad do angličtiny, nezkrácené jméno a příjmení autora(ů), abstrakt v češtině, abstrakt v angličtině, keywords v češtině s anglickými ekvivalenty v závorkách a kapitoly vlastní práce v češtině, které jsou číslovány číslicí bez tečky (př. 2 Přírodní podmínky). V případě hierarchického uspořádání podkapitol jsou tyto uvedeny číslem kapitoly, desetinnou tečkou a číslem podkapitoly (př. 2.1 Vodstvo). Podkapitoly lze identicky členit na nižší úrovně (př. 2.1.1 Řeky, 2.1.2 Rybníky, 2.1.2.1 Bolevecké rybníky, atd.). Za poslední číslici se tečka nepíše. Číslovány jsou všechny kapitoly (s výjimkou úvodních abstraktů a keywords), tedy na příklad včetně souhrnu, poděkování či seznamu literatury. Práci je vhodné opatřit rozsáhlým anglickým souhrnem, je ale přípustné uvést i další souhrn v jiném světovém jazyku. Seznam literatury musí obsahovat pouze práce uvedené v textu. Odkazy na literaturu jsou v textu uvedeny příjmením autora a letopočtem (NOVÁK 1984), práce dvou a tří autorů příjmeními všech autorů (poslední jméno je odděleno ampersandem nebo spojkou „et“, předchozí čárkou) a letopočtem (NOVÁK & KLIKA 1985, respektive NOVÁK, KLIKA & PATOČKA 1985). Na práci kolektivu čtyř a více autorů je v textu odkázáno příjmením prvního, slovy et al. a letopočtem (NOVÁK et al. 1986). V seznamu literatury jsou jmény uvedeni vždy všichni spoluautoři. Jména autorů citované literatury (v odkazech i seznamu) jsou psány kapitálkami. V případě, že autor rukopisu nedisponuje textovým editorem, ve kterém lze kapitálky definovat, jména autorů jsou napsána dle pravopisu (velké počáteční písmeno [verzálka], ostatní písmena malá [minusky]).

U citované literatury je pořadí popisovaných znaků následující (upraveno dle HOLUB J. (1978): Pravidla bibliografických citací. – Zpr. Čs. Bot. Společ., Praha, příloha 1978/1: 1–30.):

1. Příjmení autora a první písmeno křestního jména (křestních jmen). Má-li citovaná práce více autorů, pak mezi poslední dvě jména se vkládá ampersand (&) nebo spojka „et“, předchozí se odděluje čárkami.
„VORÍŠEK P.“, „BĚLKA T. & HORÁČEK L.“, „MRLÍK V., HORÁK P., BĚLKA T. & VRÁNA J.“
2. Letopočet skutečného vydání (kdy veřejnost měla citovanou práci k dispozici ve vytištěném stavu). Od jmen autora(ů) je oddělena závorkami (v seznamu literatury prací botanických, geologických a paleontologických) nebo čárkou (v seznamu literatury prací zoologických). Za letopočtem následuje dvojtečka.
V zoologických Sbornících ZČM: „VORÍŠEK P., 1995:“, v ostatních Sbornících ZČM: „VORÍŠEK P. (1995):“.
3. Přesný název citované práce. Je ukončen tečkou a krátkou pomlčkou (s mezerou na obou stranách).
„VORÍŠEK P., 1995: Změny v hnízdní hustotě káně lesní (Buteo buteo) na Choceňsku v letech 1984-1992 a poznámky k metodice stanovení populační hustoty. –“.

Další popisné znaky se liší u různých typů publikací.

- A. Pořadí popisných znaků u časopisů, periodik (včetně s nepravidelnou periodicitou):
4. Název časopisu nebo jeho zkratka. Čárka.
„VORÍŠEK P., 1995: Změny v hnízdní hustotě káně lesní (Buteo buteo) na Choceňsku v letech 1984-1992 a poznámky k metodice stanovení populační hustoty. – Buteo,“.
5. Místo vydání. Čárka.
„VORÍŠEK P., 1995: Změny v hnízdní hustotě káně lesní (Buteo buteo) na Choceňsku v letech 1984-1992 a poznámky k metodice stanovení populační hustoty. – Buteo, Třeboň,“.
6. V případě, že je časopis členěn na řady (ser.), třídy (cl.), oddíly [oddělení] (sect.) či jiné části (pars), pak se tyto uvádějí pomocí latinských zkratk s malými počátečními písmeny. Čárka.
„OPRAVIL E. (1966): Rostliny ze středověkých objektů v Plzni (Solní ulice). – Čas.Nár.Muz., Praha, ser. natur.,“.
7. Ročník. V případě, že není uveden ročník, je možné uvést letopočet (znamenající „za rok“). Pokud je nutné uvést obojí, pak se letopočet uvádí v kulatých závorkách za ročníkem. Nemá-li periodikum uvedeno ani ročník, ani letopočet, ale průběžné označení čísla (no.) nebo svazku (fasc.), uvede se tato zkratka před příslušnou pořadovou číslicí.
„MALOCH F. (1932): Sady kolem vnitřního města v Plzni. – Plzeňsko, Plzeň, 14“
„MARTÍNEK K. (1976): Nová lokalita Diplotaxis muralis (L.) DC. v Západočeském kraji. – Zprav. Západočes. Poboč. Čs. Bot. Společ., Plzeň, 1976“
„MIKYŠKA R. (1944): Lesy na Plzeňsku. Studie rostlinosociologická a ekologická. – Věstn.Král.Čes.Společ.Nauk, Praha, 13 (1943)“
„VORÍŠEK P., 1995: Změny v hnízdní hustotě káně lesní (Buteo buteo) na Choceňsku v letech 1984-1992 a poznámky k metodice stanovení populační hustoty. – Buteo, Třeboň, no. 7.“
8. Není-li v celém ročníku periodika zavedeno průběžné stránkování, je nutné za číselné označení ročníku umístit lomítko a za ním uvést číslici označující číslo, sešit nebo jinou část, případně uvést jiný způsob rozlišení. Číselná označení dvojčísla či více čísel vydaných najednou se označují spojovníkem.
„MARTÍNEK K. (1976): Nová lokalita Diplotaxis muralis (L.) DC. v Západočeském kraji. – Zprav. Západočes. Poboč. Čs. Bot. Společ., Plzeň, 1976/2“
9. Dvojtečka. Stránkový rozsah citované práce podle originální paginace. Tečka.
„VORÍŠEK P., 1995: Změny v hnízdní hustotě káně lesní (Buteo buteo) na Choceňsku v letech 1984-1992 a poznámky k metodice stanovení populační hustoty. – Buteo, Třeboň, no. 7: 7–18.“
- B. Pořadí popisných znaků u sborníků, kompendií:
4. Předložka „In“, dvojtečka.
5. Příjmení a zkratka jména redaktora(ů), za nimi v hranatých závorkách zkratka „red.“, dvojtečka.
6. Název sborníku. Čárka.
7. Stránkový rozsah citované práce uvedený zkratkou “p.”. Čárka.
8. Místo vydání. Tečka.
„ŠMAHA J., 1986: Výskyt sov na Křivoklátsku a poznámky k jejich ekologii. - In: SITKO J. & TRPÁK P. [red.]: Sovy 1986, p. 43–53, Přerov.“

C. Pořadí popisných znaků u knih:

4. Má-li kniha více vydání, následuje po názvu a teče (bez krátké pomlčky) označení „Ed.“ a číselný údaj o pořadí příslušného vydání. První